

POLITICUS OF PRIVÉ-CHAUFFEUR ?

Een eigenzinnige benadering van ethiek

Bedacht en geschreven door Alain Dehaese in 2005

Copyright

Alle teksten uit “ Politicus of privé-chauffeur?” mogen op geen enkele wijze worden verspreid of gebruikt of overgenomen, tenzij Alain Dehaese hiervoor de reproductierechten heeft verleend.

Korte aanhalingen zijn toegelaten tenzij voor commerciële doeleinden - hoe of welke dan ook - mits de bron duidelijk wordt vermeld, en zonder dat dit systematisch mag gebeuren.

Wenst u een aanhaling over te nemen op een eigen site of in een gedrukte publicatie, gelieve dan contact te nemen met alain@parelsvoordezwijnen.be

TER INLEIDING: WELKOM THUIS, SCHAT

- Goeien avond, Annie, en bedankt.

- Goeden avond, Peter. Tot morgen.

De werkdag is ten einde. Peter Verspalt, de bedrijfsleider van de bedrijven VersElec en VersAir blijft alleen achter. Annie Meganck, zijn secretaresse, was nagebleven om de voorbereiding van een belangrijke offerte af te werken. Haar werk zit er nu eindelijk ook op en zij kan naar huis.

Peter is een krachtige figuur, drieëndertig jaar jong en zijn natuurlijke kracht is in de loop der jaren alleen maar bevestigd door een aaneenschakeling van successen. Beige vloeren broek, sportief en toch gekleed; leuk hemd met de mouwen één keer omgeslagen en een frisrode trui in lamswol gewoon over zijn rug met enkel de beide mouwen over de schouders. Peter gaat graag enkele keren per jaar naar Engeland om kleding te kopen. Hij houdt wel van de look "gentleman farmer". Zijn gezicht staat nog fris en hij straalt energie en wilskracht uit.

Hij heeft gewacht tot hij alleen is en vormt nu een telefoonnummer.

- Hallo, Kurt? ... Met Peter ... Zoals gezegd heb ik vandaag voor mezelf alles op een rijtje gezet, en mijn besluit staat vast: ik doe het ... Dank u ... Ja, natuurlijk, zij is op de hoogte en steunt mij volledig ... Oké, nu ben jij aan zet. Je mag dus je contacten op de hoogte brengen en de nodige afspraken voorbereiden. Wat mij betreft mag het nu vooruit gaan. Ik heb er echt mijn zinnen op gezet ... Da's prima, en ik sta erop om de agenda samen uit te werken. Ik reserveer voor ons de beste tafel in "De Korenaar" ... Ik hoor je binnenkort. Groetjes aan Sofie.

Zonder de hoorn op te leggen, klikt hij het gesprek af en kiest onmiddellijk een ander nummer, deze keer een voorgeprogrammeerd nummer.

- Ja, schat, ik ben het ... Ik heb met Kurt gebeld en het startschot is gegeven. Ik kom nu meteen en kan alleen maar denken aan de combinatie van jij en champagne ... Kusje, tot zo meteen.

Fluitend staat Peter recht en gaat naar de deur. Alvorens het licht uit te doen, draait hij zich nog om, kijkt naar zijn bureau en glimlacht.

- Goeien avond, mijnheer de minister.

Hij sluit de deur en stapt naar de uitgang, niet zonder de nachtverlichting en het alarm aan te schakelen. Piep-piep, de deuren van de Range-Rover zijn los en Peter rijdt naar huis. Het is maar vijf minuutjes rijden. Toen het industrieterrein van Waasmunster werd aangelegd, heeft Peter een mooi stuk bouwgrond van ongeveer zesduizend vierkante meter kunnen kopen aan de rand van het terrein. Hij wist te bekomen dat hij een private ingang mocht voorzien naar het industrieterrein. De tuin is volledig omgeven van hoge afspanning en de toegangen zijn afgesloten met automatische hekkens met verlichting en camerabewaking. Peter is hier fier op en heeft het gevoel dat dit hem een speciale status bezorgt.

Hij parkeert onder de carport bij het huis en is nu haastig om naar binnen te gaan. De kinderen zullen wel al naar bed zijn, en het is misschien beter zo. Hij treft Linda in de kleine salon, liggend op de Arabische kussens. Een tiental theelichtjes zorgen voor sfeer, samen met warme blues die uit de boxen galmt. Hij ziet nog net de koelemmer en de twee glazen. Hij ziet vooral Linda, gedrapeerd in de kimono die ze samen voor haar gekozen hebben in Antwerpen.

- Welkom thuis, schat.

Hij gaat naast haar liggen en kust haar vol op de lippen ...

FUNDERINGEN GIETEN

Linda Bontinck geniet ook van dit moment. Zij is nu dertig. Peter en zij zijn bijna acht jaar getrouwd.

Linda is de jongste dochter van de in de streek geroemde betonboer Freddy Bontinck. Zij heeft een gouden kindertijd gekend en een rijke jeugd, in de beste scholen en aan de leukste vakantieplekjes. Als juffrouw bleek zij tamelijk groot, rank en slank, en gezegend met een aangenaam gezichtje en een warme stem. Na de humaniora ging Linda bedrijfsmanagement studeren in Namen en papa zorgde voor stagemogelijkheden in Engeland. Linda was meer dan enkel een fraai modelpopje met een rijke papa. Ze genoot zowel van plezier maken met een vrolijke vriendengroep als dat ze regelmatig meeding met haar ouders naar allerhande recepties en sociale happenings alwaar ze nuttige contacten leerde te leggen. Linda hield van plezier maken, ook met de jongens, maar zij bepaalde van meet af aan de grenzen en gaf zich niet te grabbel.

Moeiteloos geraakte Linda door de drie jaren opleiding te Namen. Freddy Bontinck was fier op zijn dochter en schonk haar een feest, in drie luiken. Eerst kon ze met een vijftiental vrienden op een yacht met bemanning gedurende drie weken cruisen aan de Middellandse Zee. Zij koos ervoor om te kuieren rond Griekse eilandjes en dan de Nijl een stukje op te varen. Tijdens de derde week kreeg ze een telefoontje van haar vader, die haar meldde dat mama en hijzelf haar zouden komen opwachten in de haven van Marbella. Het was een warm weerzien en ouders en dochter genoten samen van een barbecue met sardientjes en fakkels op een privaat strand. De volgende dag reden ze samen naar Gibraltar. Daar kreeg ze de boodschap mee dat de wereld voor haar openligt en ontving een aandelenportefeuille van toen nog vijftwintig miljoen Belgische Franken, nu een goeie zeshonderdduizend Euro's. Twee weken later gaf Freddy Bontinck een speciale receptie op het kasteel van Groot-Bijgaerden waarop hij al zijn sociale relaties had uitgenodigd. De wereld was gewaarschuwd dat Linda Bontinck rijp was...

Linda genoot hier allemaal van en liet het zich welgevallen, maar zij was niet van plan om 's anderendaags al onmiddellijk de wereld te veroveren. Marc Troch was een goede kennis van de familie en hij bezat een zestal bedrijven. Een van de bedrijven deed in immobiliën in de streek, maar leed onder een slecht beheer. Linda stelde hem voor om gedurende gemiddeld drie dagen per week zich in te zetten om het beheer terug vlot te trekken en Marc Troch was hier snel in geïnteresseerd. Hij zou het zich bovendien niet beklagen vermits de geschiedenis toont dat Linda dit met inzet, kennis en tact tot een goed einde wist te brengen.

Langs deze weg maakte zij op een dag kennis met Peter Verspalt. Peter was toen drieëntwintig jaar. Hij straalde een aangename en rustige zelfzekerheid uit en tegelijk voelde je bij hem dadendrang en wilskracht. Zijn vader had een klein en zeer degelijk bedrijfje dat elektrische installaties verzorgde. Peter stond op het punt de zaak over te nemen en uit te breiden. Hij wilde enerzijds een stuk grond vastleggen in het nieuwe industrieterrein van Waasmunster omdat hij voelde dat hij snel meer plaats zou nodig hebben. Anderzijds wilde hij investeren in apparatuur, machines, meettoestellen en kranen om zich te specialiseren in de elektrische installaties in grote bedrijven, fabrieken, ziekenhuizen, scholen en shoppingcentra. Linda was onder de indruk. Als vrouw was ze onder de indruk van zijn warme en mannelijke charme. Als bedrijfsmanager was ze onder de indruk van zijn plannen en inzichten als ondernemer. Als rijkkeluisdochter was ze onder de indruk van de aanpak van deze jonge doener die niet zomaar alles vanzelf in de schoot kreeg toegeworpen. Peter was evenzeer onder de indruk. Linda Bontinck was van dichtbij een nog mooiere jonge vrouw dan in de streek verteld werd. Zij was echt mooi, doch zonder ermee te pronken. Ze had een natuurlijke charme en elegantie en straalde iets warmes en zonnigs uit. Hij was ook onder de indruk omdat

deze rijke juffrouw niet zo maar teerde op de rijkdom van papa, maar zelf zinvol wou werken en haar manier van ondernemen leek succes te hebben.

Het stond in de sterren geschreven dat deze twee knappe, warme, werklustige en ondernemende jonge mensen het daar niet bij zouden laten. Peter had in haar kantoor een tennisracket zien liggen en zo kwam het gesprek op tennis. Het bleef niet bij spreken. Ze gingen samen tennissen, maakten samen plezier, leerden elkaar kennen en vertrouwen, zochten meer en meer intimiteit op. En nu, aan deze Peter, gaf Linda zich wel.

Vanaf dan ging alles snel. Peter werd geïntroduceerd en snel aanvaard in de Bontinck-clan. Er werden financiële akkoorden genomen en Peter kon veel sneller dan voorzien zijn dromen gaan waarmaken. Hij stichtte VersElec. Hij en Linda hadden elk dertig percent van de aandelen en Freddy bezat er veertig. Peter bouwde de zaak uit, sloot contracten af en dit aan een versneld tempo dankzij de relaties van zijn nieuwe familie. Hij keek ook toe op de aanwervingen en werkverdeling. Linda beheerde de zaak. Ze werkte in principe een tweetal dagen in de week. Zij had zelf vrij snel Annie Meganck aangeworven als hun rechterhand. Op basis van haar eigen kapitaal had ze daarnaast het immobiëlenbedrijfje van Marc Troch overgenomen. VersElec was een succes en breidde snel uit. Drie jaar later richtten Linda en Peter samen VersAir op, een nevenbedrijf gespecialiseerd in studie, levering en installatie van aircosystemen.

Ondertussen, vrij snel eigenlijk, waren Linda en Peter getrouwd. Linda zorgde eerst voor een appartement en ze kochten al snel het fraaie stuk bouwgrond aan de rand van het industrieterrein. Enkele jaren later konden ze op basis van hun succes daar hun droomhuis laten bouwen. Het werd een U-vormige constructie, gebouwd rond een prachtige binnentuin. Op het gelijkvloers was er een vleugel voor kinderen met op het einde een zwembad, een vleugel voor het gemeenschappelijke leven, wonen en eten en een vleugel om genodigden te ontvangen en recepties te kunnen geven. Het centrale gedeelte van het huis had een bovenbouw die volledig was ingericht voor het koppel, met bibliotheek en fitnessruimte. In de bibliotheek zou er met de tijd een prachtige biljarttafel komen.

In liefde en voorspoed kwamen er ook twee kinderen, Tom en Freya, die ondertussen vijf en drie jaar oud zijn.

Succes roept succes op. Linda en Peter waren succesvol. Linda kende dit reeds van in haar kindertijd en ze was fier dat ze het zelf ook wist verder te zetten. Peter genoot met volle teugen. In en rond Waasmunster had hij aanzien en werd overal gevraagd. Op bijna elke receptie werd hij gevraagd. Hij werd ook lid van de plaatselijke Rotary. Tal van mensen die een commercieel project wilden opzetten, probeerden hem warm te maken om geld in hun zaak te investeren. Peter hield deze boot altijd af. Hij aanvaarde wel om sponsor te worden van een plaatselijke voetbalploeg. Hij leverde de truitjes van de spelers en deed er nog trainingspakken bij en zelfs regenjassen voor de trainers, alles met duidelijke vermelding van VersElec.

Het kon niet uitblijven, de plaatselijke politici kwamen hem opvrijen. In Waasmunster waren de katholieken al jaren oppermachtig. Hij ging akkoord om op de gemeentelijke kieslijst te gaan staan bij de liberalen. Ook hier had hij succes. Hij kreeg duizenddriehonderdvierenzestig voorkeurstemmen en hielp de alleenheerschappij van de katholieken te breken. Peter had duidelijk op voorhand gesteld dat hij niet wenste te zetelen in het schepencollege en daar hield hij zich aan. Peter droomde namelijk van meer. Hij was overeengekomen met de plaatselijke voorzitter dat hij in geval van succes in contact wenste te komen met hogere pieten in de partij. Peter droomde van een parlamentszitje. En zo kwam hij in contact met Kurt Van Gheluwe, verantwoordelijk binnen de VLD voor het Waasland ...

Het eerste contact had plaats in het partijkantoor te Sint-Niklaas. Het partijkantoor was ondergebracht in een klassiek herenhuis, rechtover het stadspark. Er was geen lift en Peter nam de mooie houten trap naar het eerste verdiep, naar het kantoor van Kurt Van Gheluwe. Hij werd begeleid door de dame die hem had binnengelaten, vermoedelijk een secretaresse. Zij klopte op de deur en ging naar binnen, aan Peter vragend om een ogenblikje geduld te hebben. Ze kwam al gauw terug, vergezeld van een man van ongeveer veertig jaar, gekleed in een klassiek blauw kostuum, een wit hemd en een al even klassieke das.

- Goeie middag, mijnheer Verspalt. Ik ben Kurt Van Gheluwe. Het doet mij plezier u eindelijk te ontmoeten. Welkom.

De man stak zijn hand uit. De handdruk was kort en stevig. Ze gingen samen naar binnen. Het kantoor was ruim en er kwam helder licht binnen via de grote ramen. Op het mooie klassevolle bureau lagen heel wat papieren, dossiers en een geopende laptop die aangesloten was aan een netwerk. Er waren ook drie uitnodigende fauteuils rond een salontafel, in dezelfde stijl als het bureau. De heren gingen in de fauteuils zitten. Koffie, water, kopjes en glazen lagen klaar op het tafeltje. De secretaresse schonk koffie in en verliet de kamer.

- Zo mijnheer Verspalt.

- Ik heb liever dat je Peter zegt.

- Goed, Peter, dat praat gemakkelijker. Noem mij trouwens Kurt. Ik ben blij dat ik je persoonlijk kan feliciteren met je score tijdens de gemeenteverkiezingen in Waasmunster. Ik heb de indruk dat u voor ons daar het verschil heeft helpen maken. John, onze plaatselijke voorzitter heeft mij op de hoogte gebracht van uw ietwat vreemde keuze om niet te zetelen in het college en om meteen te willen onderhandelen met de partij. Als verantwoordelijke voor het Waasland heb ik het genoeg deze honneurs in eerste instantie waar te nemen. Ik ben benieuwd uw ideeën te vernemen ...

- Oké, maar eerst nog een vraagje: zetel je rechtstreeks in het partijbureau?

Kurt Van Gheluwe glimlachte breed.

- Ik begrijp wat je bedoelt en ja, ik zetel in het partijbureau. Onze partijvoorzitter is trouwens rechtstreeks geïnteresseerd in het verloop van ons gesprek en ook Karel Bodegraeve, onze vooraanstaande politicus uit onze streek, nu minister in de Vlaamse regering en bevoegd voor economie heeft mij gevraagd persoonlijk op de hoogte te worden gehouden.

- Prima. Ik zal dan ook meteen met de deur in huis vallen. Ik heb bewezen in Waasmunster wat ik electoraal waard ben. Ik heb tal van interessante contacten doorheen het Vlaamse land, zowel door mijn relatie met de familie Bontinck als door mijn eigen werkzaamheden. Ik overweeg mij in te zetten voor de partij in ruil voor een verkiesbare plaats in het parlement. Kurt Van Gheluwe nam rustig de tijd om van de koffie te proeven, alvorens te antwoorden.

- Vertel alstublieft nog wat verder. Je wenst een verkiesbare plaats in het parlement. Stel dat je verkozen wordt, hoe zie je de toekomst?

Peter was een beetje verrast. Hij had gedacht dat hij zou moeten pleiten en aantonen dat hij wel degelijk voor voldoende stemmen kon zorgen, maar deze man sloeg dit allemaal over en ging meteen door naar de toekomst. Peter besloot om de kans niet te laten liggen .

- Kijk, ik heb succes in de zakenwereld en sta aan het hoofd van twee goed draaiende, beloftevolle en gezonde bedrijven. Mijn vrouw heeft een eigen bedrijf in immobiliën dat op zich goed draait. We zijn welstellend, en kunnen onze investeringen spreiden over aandelen en onroerende goederen. Het spreekt voor zich dat we op deze lijn zouden kunnen verder gaan. Wekelijks krijgen we voorstellen om bedrijven over te nemen of om mee te investeren in projecten. Eerlijk gezegd: ik hoef het niet. Het zou toch alleen maar meer van hetzelfde zijn. Ik wil iets anders. Ik heb mijn zinnen dan ook gezet op de politiek. Zoals mijn zaken nu geregeld zijn, kan ik probleemloos tijd vrij maken om mij eerst in te werken, wat naam te maken en bekendheid te geven aan het feit dat ik zal opkomen bij de volgende verkiezingen. Ik heb voldoende middelen om zelf mijn campagne te financieren. Ik wil het vak van politicus

leren rechtstreeks op de juiste school, namelijk in het parlement en in de commissies. Wees maar gerust dat ik een goede leerling kan zijn. Ik ben bovendien nog jong, drieëndertig jaar. Ik kan dus ook nog heel wat betekenen voor uw partij. Ik steek daarbij niet onder stoelen of banken dat het mijn ambitie is om minister te worden. Ik ben een doener en ik kan leiding geven, ik kan beslissingen nemen, ik kan onderhandelen en samenwerken.

Peter stopte plots met praten. Zijn passie had hem meer doen zeggen dan hij van plan was geweest. Hij wou eventjes nadenken en het was nu zijn beurt om wat suiker in de koffie te doen, eventjes te roeren met een lepeltje en, nu opnieuw rustig, wat koffie te drinken.

Ondertussen nam Kurt Van Gheluwe gelukkig het woord terug.

- Indrukwekkend betoog, Peter. En ik ben verheugd dat je vanuit uw ambitie spreekt. Het staat bovendien vast dat de troeven die je naar voren brengt inderdaad bepalend zijn om bijvoorbeeld minister te zijn. Het is natuurlijk mijn bevoegdheid niet om hier en nu uit te maken of je ooit liberaal minister kan worden. Het is wel mijn taak om eerst nog enkele andere punten te bespreken, want tussen nu en uw ministerschap moeten nog belangrijke tussenstappen verwezenlijkt worden. Zo bijvoorbeeld ben je tot nog toe helemaal niet vertrouwd met politiek. De meeste van onze mandatarissen zijn mensen die het politieke reilen en zeilen eerst aanleren in de lokale structuur en zich van daaruit opwerken. Jij wil onmiddellijk regionaal starten, zonder voorkennis.

- Ik denk dat ik begrijp wat je bedoelt. Laat mij u eerst iets anders vertellen. Als ondernemer in de wereld van elektrische installaties, moet ik meer weten dan enkel hoe men een kabel trekt en aansluit. Financieel beheer, B.T.W., belastingscontrole, boekhouding, sociale wetten, contracten, verzekeringen, en ga zo maar verder. Er komt heel wat bij kijken en geloof me vrij dat ik als ondernemer begonnen ben zonder degelijke voorkennis op al die vlakken. Als ondernemer heb ik ondernomen, de kansen en de problemen aangepakt en ik ben er succesvol mee omgegaan. En ik heb me weten te omringen met de nodige medewerkers en raadgevers. Ik beweer dat iemand die eerst al die materies zelf gaat instuderen tot hij er deskundig in is, weinig kans maakt om ooit een succesvolle ondernemer te worden. Ik ben dus nu ook niet van plan om eerst alle wetten en reglementen en staatsstructuren van Vlaanderen en België en Europa in te studeren. Ik zal mij weten te omringen met medewerkers en raadgevers en ik zal de politieke ondernemer zijn, de man die wezenlijke kansen ombouwt tot successen, de man die het verschil maakt.

- Je hebt duidelijk een punt. Hoe stel jij je uw start in de politiek concreet voor?

- Ik wil klaar staan tegen de volgende verkiezingen en dan bedoel ik de verkiezingen voor het Vlaamse Parlement in oktober van volgend jaar. Dit geeft mij ruim een jaar om mij in te werken in de partij, om mijn sociale contacten ook in die richting aan te spreken en om mijn campagne voor te bereiden. Ik wil dan zetelen in het parlement. Vanuit mijn beroepservaring gaat mijn interesse naar economische zaken, maar ik wil mij hierop nog niet vastpinnen. Ik wil binnen de partij kennis nemen van de verschillende mogelijkheden, het inhoudelijke werk van de verschillende commissies leren kennen en dan mijn voorkeuren bepalen. Wat denk jij?

- Ik denk dat dit eerste gesprek voldoende elementen heeft aangebracht. Ik wil je bedanken voor uw openhartigheid. Ik spreek over jou bij de eerste gelegenheid met onze voorzitter en dan zien we verder.

- Prima. Hoe verlopen onze contacten verder?

- Ik bel je rechtstreeks op zodra ik concreet verder kan afspreken. Op welk nummer wordt je liefst gecontacteerd?

- Zolang niets officieels is, heb ik liefst dat je me op de gsm belt of daar ook berichten achterlaat. Je hebt mijn nummer?

Kurt Van Gheluwe stond ondertussen al recht, ten teken dat het gesprek beëindigd was, en vriendelijk doch vastberaden leidde hij zijn bezoeker naar de deur. Peter werd nog begeleid tot het gelijkvloers en nog geen drie minuten later zat hij achter het stuur van zijn wagen. Hij

had de Jaguar genomen, een sportief model met open dak. Peter duwde trouwens onmiddellijk op de knop om het dak open te klappen. Hij wilde de wind voelen, hij had dat goede gevoel van vrijheid en had zin in de toekomst. Music, Maëstro!, en hij koos een cd met oppeppende Spaanse klassieke muziek. Op zijn gsm tikte hij nu een bericht in voor Linda: “De fundering is gegoten. Over een tweetal weken begin ik te bouwen ...”. Alles oké, nu kon hij de auto starten en met een omweg over binnenwegen naar de zaak rijden.

Ondertussen was Kurt Van Gheluwe, onmiddellijk na het afscheid nemen, terug naar zijn bureau gegaan, had de rechter bovenlade geopend en op enkele knoppen gedrukt. Toen zijn hand terug zichtbaar was, hield ze een audiocassette vast. Kurt glimlachte even en vormde op de telefoon het interne nummer voor zijn secretaresse:” Sofie, kom maar de cassette halen en tik de tekst uit. Je mag bij partijcontacten een map openen op naam van peterverspalt en deze tekst draagt als referentie de datum van vandaag. Je verwittigt mij als de tekst klaar is zodat ik hem kan nalezen. Daarna stuur je hem door per e-mail naar de voorzitter en naar Bodegraeve. Dank je.”

HET BELANG VAN EEN GOEDE VERZEKERING

Maandagmorgen, partijbureau. De vergadering begon steeds om halftien en volgde dan naar goede gewoonte stipt de agenda plus de eventuele punten die door de voorzitter in de loop van het weekend waren toegevoegd. Maar zelfs die extra onderwerpen waren in principe ten laatste op zondagavond nog naar de deelnemers doorgemailed. Halftien was een ideaal tijdstip om de vergadering te beginnen. Het liet toe dat iedereen er was en dat sommigen al voorafgaande onderlinge gesprekken hadden gevoerd. De terreinen, mogelijke bondgenootschappen en te verwachten knelpunten waren afgetast. Iedereen moest minstens present zijn tot elf uur. De heetste hangijzers waren dan behandeld. Daarna bleef wie kon of moest, tot de gezamenlijke lunch.

De lunch werd geserveerd in de kamer naast de vergaderzaal. Daar stonden ook fauteuils en er waren koffie, sigaren, desserthapjes en likeur.

De wekelijkse vergadering zelf was altijd heel zakelijk, concreet en to the point. Niemand spaarde niemand, iedereen was geacht zijn echte mening te verdedigen en de voorzitter leidde de gesprekken met het doel zoveel mogelijk tot concrete beslissingen en standpunten te komen. De lunch diende om terug collegiale banden te smeden. In de mate van het mogelijke bleef de voorzitter beschikbaar tot vijftien uur om individuele gesprekken te voeren. Daarna moest iedereen terug naar zijn of haar werk.

Deze maandag, na de lunch, dronk Kurt koffie in de fauteuils samen met Johan Van Hee, de voorzitter.

- Wel, Johan, heb je mijn mail over Peter Verspalt doorgenomen?

- Ja, ik heb het gelezen, maar ik had er graag een memo van jou bij gekregen met je persoonlijke mening. Of moet ik blij zijn dat er eindelijk iemand een verkiesbare plaats wil voor het parlement en die er genoeg mee neemt wat later minister te worden?

Sarcasme was de voorzitter niet vreemd. Toch verschoot Kurt dat zijn voorzitter deze keer al van bij de openingszin wat bijtend was. Voorzichtigheid was geboden.

- Peter Verspalt is wel de man die totaal uit het niets opgekomen is te Waasmunster en ons daar de nodige stemmen opgeleverd heeft om eindelijk mee aan de macht te zitten. Bovendien is hij een schoonzoon van de betonboer Freddy Bontinck en heeft brede contacten over Vlaanderen en daarbuiten met tal van ondernemers.

- Kijk, Kurt, ik begrijp dat die Verspalt degelijke relaties heeft. Ik twijfel daar ook geen seconde aan. Maar de meeste van die ondernemers stemmen en steunen waarschijnlijk al onze partij. Wat hebben wij eraan als hun stemmen gewoon verdeeld worden over nog een kandidaatje meer? Bovendien ligt zijn vraagprijs hoog terwijl hij nog niets bewezen heeft buiten dit eerste zuiver lokale succesje. Pas op, ik ben heel tevreden met ons resultaat in Waasmunster en ben bereid hem daarvoor te belonen ... in Waasmunster. Deze man wil in het parlement en droomt van een ministerpostje! Komaan, zeg.

- Oordeel niet te snel. We hebben hier te maken met een jonge maar volwassen man, ambitieus, met een goed voorkomen en echt ondernemend. Geloof maar niet dat hij zijn zakelijk succes in de schoot geworpen kreeg van schoonpapa. Deze relatie heeft hem natuurlijk geholpen en heeft hem toegelaten sneller te groeien dan op eigen kracht. Verspalt is een doener, en hij heeft nu zijn zinnen gezet op de politiek. Ik heb veruit het liefst dat hij dat doet samen met ons en niet bij de concurrentie ... Bovendien heeft onze partij best wel goede krachten in mijn streek, maar beloftevolle dertigers lopen niet dik ...

- Mja ... je zegt daar zo al iets. Oké, terug naar af. Bezorg mij meer informatie over al wat hier besproken is. Vergeet niet mij een lijstje toe te voegen met zijn concrete Vlaamse contacten en tracht mij erbij te melden of die mensen al betrokken zijn met onze partij. Daarna zien we verder. Oké?

- Prima, ik maak er werk van. Ik denk echt dat we erbij gebaat zijn Verspalt niet te verspelen. Ik zoek informatie en bezorg je ze binnenkort.

De voorzitter stapte al weg, op naar een ander individueel gesprek. Kurt had ook nog wat zaakjes te regelen in het partijgebouw en verliet het pas rond halfvier. Hij had namelijk afgesproken met Karel Bodegraeve op diens kabinet.

Het kabinet van de Vlaamse regering voor economische zaken lag in het Chrysalisgebouw in de Wetstraat, halverwege tussen het Belgische parlement en de Europese gebouwen. Kurt ging van de ondergrondse parking rechtstreeks met de lift naar het derde verdiep en werd binnengeleid in het privé salonnetje van de minister, vlak naast diens werkkamer. Er stonden kopjes en een thermos. Kurt schonk zich wat koffie in en opende zijn laptop in afwachting dat Karel hem zou vervoegen. Kurt opende een bestand dat hij "info verspalt" noemde, en somde de items op die hij allemaal wou te weten komen. Hij was er bijna mee klaar, toen Karel Bodegraeve binnenkwam, eerder groot van gestalte, een goeie meter en tachtig, drieënvijftig jaar, wilskrachtige gelaatstrekken verzacht door een grijzend baardje, een weelderige krulletjeskop. Breed glimlachend stapte hij met open armen naar Kurt.

- Welaan Kurt, goeie namiddag. We zijn hier niet in het partijgebouw en je hoeft dus niet te doen alsof je werkt. Of ben je spelletjes aan het spelen op je peecee?

- Nee-nee, mijn broer denkt iets te hebben ontwikkeld om via het internet in te breken in bankrekeningen en ik probeer de jouwe te lokaliseren. Nog eventjes en ik kan op jouw kosten op reis.

- Hou me op de hoogte en stuur zeker een kaartje. Ik ontvang graag kaartjes van gelukkige mensen. In afwachting laat ik een vieruurtje opdienen.

De minister was een genietter en bovendien een snoeper. Hij had het vieruurtje blijkbaar al besteld, want even later kwam een dame van de keuken binnen met een roltafeltje. Er was koffie, thee en een keuze van gebakjes en taartjes. Kurt koos voor een stukje rabarbertaart terwijl Karel een javanais wenste. De dame mocht koffie inschenken en beschikken op voorwaarde dat ze het roltafeltje liet staan. De heren lieten het zich smaken en Karel zette het gesprek verder.

- Ik ben blij dat ik deze morgen op het partijbureau die Luc eens goed op zijn plaats gezet heb. Ik ben helemaal niet akkoord met de manier waarop ze nu al jaren aan politiek doen in Antwerpen. Iedereen doet het met iedereen, terwijl het Vlaams Blok wordt uitgesloten. Niemand heeft nog een duidelijk politiek profiel en er is al die tijd geen degelijke oppositie. Oppositie komt enkel van het Blok en die wordt systematisch verworpen enkel en alleen omdat het van het Blok komt. Belachelijk! Back to basics, please. De Antwerpse politieke vetpot is ondertussen een soort privé speeltuin voor de coalitie. En geen enkele partijvoorzitter mag of durft nog tussen te komen, ah neen, want Antwerpen is een geval apart. Die mannen zijn te dikwijls op bezoek geweest in hun dierentuin en hebben gezien hoe twee drie apen vechten voor dezelfde banaan en ondertussen naar niets anders meer omzien. Ze apen de apen na.

- Ik steun het idee om de Antwerpse coalitie op te blazen, onze partij opnieuw te profileren bij het publiek en bij de volgende verkiezingen de volle macht te proberen pakken.

- Kurt, je weet dat ik hou van macht en van persoonlijke verrijking in de politiek, maar ondertussen ben je aan jezelf verplicht ook voor de partij en zelfs voor uw kiezers je werk te doen. Terwijl Antwerpen ... met de a van afvalberg, de n van nepotisme, de t van theatraal, de w van wir-haben-es-nicht-gewust, de e van egoïstjes, de r van rabiaat, de p van postjespakkers, de e van Echternachprocessie en de n van negatief ... Er ontbreekt een m in de stadsnaam voor maffia, en ik vraag ook een b voor blaas-heel-dat-boeltje-op.

- Ja, je was in vorm deze morgen. En heimelijk zijn Johan en de premier je heel dankbaar voor jouw tussenkomsten op dat vlak.

- Over Johan gesproken, hebben jullie het samen gehad over die Verspalt?

- Ja ...

- Wel, wat was diens reactie?

- Ik moet huiswerk maken. Johan staat niet te wachten op de zoveelste omhoog gevallen ondernemer met succes die het doodnormaal vindt dat wij hem dankbaar binnenhalen als een messias en direct belonen met een senaatszetel of een ministerpost. Mij dunkt dat Peter Verspalt wel iets te bieden heeft en zeker bij een of andere partij ingang zal vinden. Ik hou hem dan ook liever in onze rangen. Bovendien is hij pril dertig en de man kan groeien. Peter Verspalt heeft potentie en we mogen hem niet zo maar dumpen. Johan is akkoord om nog geen beslissing te nemen. Zoals gezegd moet ik eerst huiswerk maken en Johan zal het dan verbeteren en punten geven.

- Interessant. Ik denk namelijk ook dat Peter Pan iets te bieden heeft, maar misschien denk ik aan iets anders dan jij ... Het is nu tijd voor een tweede gebakje, dan kan ik beter nadenken. Neem jij er ook nog eentje?

- Neen, dank je, maar ik wil wel nog wat koffie. Met een te volle maag denk ik juist minder goed en ik weet ondertussen uit ervaring dat ik maar beter alert kan blijven als jij op een interessant ideeetje broedt.

Kurt had dit al glimlachend gezegd, stond ondertussen recht om nog koffie in te schenken en rolde de keuze gebakjes dicht bij Karel. Deze liet zich nu verleiden door een stukje flan en at het zwijgend op. Daarna nam hij een flinke slok koffie.

- Ik denk dat ik een weg zie om veel mensen gelukkig te maken. Johan heeft wel andere zorgen dan de zoveelste arrivist die een verkiesbare plaats wil. Jij wil voornamelijk niet dat Verspalt in uw regio bij een andere partij aansluit. Peter Pan heeft ambitie om te proeven van het politieke spel en het toeval wil dat ik graag speel. Kurt, we gaan spelen ...

Hij zei dit laatste met een brede ontspannen glimlach en ging onmiddellijk verder:

- En jij hebt voorlopig de beste kaarten. Maak uw huiswerk zoals je besproken hebt met Johan en probeer erachter te komen of Peter Pan nog verborgen motieven heeft om in de politiek te willen gaan. Als uw voorbereiding klaar is, kom je er eerst mee naar mij en dan bepalen we samen wat je kunt doorspelen naar Johan.

- En wat ben je daarna van plan?

- Ik zie concreet een drietal mogelijkheden en ik ga me daar nu nog niet op vastpinnen. Ik hou je daarna zeker op de hoogte en er zal voor jou ook iets aan vastzitten. Voorlopig moet je het daarmee doen. Je weet dat je mij nog een en ander verschuldigd bent en dat ik enkele troeven achter de hand hou. Het is tijd om te spelen en als jij fair bent, laat ik je mee winnen.

Vertrouw me nu maar. Je zal er geen spijt van hebben.

Kurt wou iets zeggen, maar Karel stond al recht. Hij had van dit vieruurtje genoten maar moest nu verder werken. De heren namen afscheid en Kurt keerde terug naar zijn wagen, maar hij startte niet onmiddellijk. Hij dacht terug aan wat hij met Karel Bodegraeve al had meegemaakt. Karel was de belangrijkste stemmentrekker en het gezicht van de liberalen in het Waasland. De beide mannen gingen vriendschappelijk met elkaar om. Op een avond had Karel hem mee uitgenodigd na een lastige vergadering om samen te ontspannen. Het werd een bezoek aan een privé huis in Belsele, een rustige villa met zwembad, sauna, leuke sfeer. Het begon met een cocktail in het zwembad met een cocktail van vijf mooie, verzorgde en speelse meiden. De sfeer zat goed en Kurt was los gekomen, vooral met een Franstalige brunette en een oosters meisje. Met hun drietjes waren ze samen gaan spelen en genieten in een soort luxeserre in junglestijl. En Kurt had zich flink laten gaan en was inderdaad tot volledige ontspanning gekomen. Een tweetal weken later had hij van Karel een videomontage gekregen waarop hij zijn eigen uitspattingen terugzag. Karel had hem gezegd dat dit gewoon een soort verzekering was voor een goede en duurzame samenwerking en dat hij niet van plan was de beelden te gebruiken. Later hadden ze ook inderdaad goed samengewerkt, vooral tijdens de uitbouw van de twee grote nieuwe industrieterreinen aan de rand van Sint-Niklaas. De beide

mannen hadden toen hun invloed gebruikt om een aangenaam zwart spaarpotje aan te leggen, zowel op de kosten van aannemers voor de aanleg van de basisinfrastructuur als van ondernemers voor de toewijzing van gronden en vergunningen. Pikant detail, telkens er stukken moesten ondertekend worden, had Kurt moeten tekenen terwijl Karel Bodegraeve overal officieel buiten schot bleef en toch kopieën van de bezwarende documenten had. Voor Karel was dat normaal, ah ja, des te groter het risico wordt, des te hoger de prijs van een goede verzekering. Karel had tot nu toe nooit misbruik gemaakt van zijn positie tegenover Kurt en deze had inderdaad altijd mogen mee winnen. Het had de vriendschappelijke omgang tussen de beide mannen zelfs niet echt aangetast.

En nu zat Kurt dit alles te overdenken in zijn wagen. Hij wist niet juist welk spelletje het zou worden, maar vast stond dat hij zou meedoen, hij moest wel. Hij geloofde Karel ook als die zei dat er voor hem ook iets zou aan vastzitten. Maar wou Kurt wel iets winnen of zou hij verkiezen om zijn vrijheid terug te verkrijgen, om van die verdomde verzekering af te geraken? Hij had een stevige positie binnen de partij en beschikte ondertussen over voldoende financiële zekerheid. Als hij de kans zag, wou hij van die verzekering af, liefst op een manier dat hij kon blijven verder samenwerken met Karel, maar dan als een vrij man.

ZIJN ER NOG VRAGEN?

Linda had een goede band met haar ouders. Zij zag ze regelmatig, meestal apart. Met haar moeder sprak ze soms af om samen te winkelen, of met de kinderen ergens naartoe te gaan. Liefst van al ging ze met haar moeder wandelen, in de natuur, al dan niet met een paar kinderen en honden. Het was altijd wel een leuke boel. Haar moeder zette zich in voor het behoud van het Scheldelandschap en was altijd wel ergens bezig in functie daarvan. Dat was zo gegroeid nadat zij en haar man een ferme lap grond met een te restaureren villa op hadden kunnen kopen langs de oever van de Schelde te Wetteren. Eerst hadden ze de villa opgeknapt en waren toen naar daar verhuisd. Een deel van de grond hadden ze mettertijd ter beschikking gesteld van een fokker van indiaanse paarden en van een schapenkweker. Mama Bontinck was gepakt door de charme van de Oostvlaamse Schelde en begon contact te nemen met natuurverenigingen, gemeentebesturen, andere eigenaars, wandelverenigingen enzovoort, met het doel die charme een toekomst te verzekeren en er zoveel mogelijk wandelaars van te laten genieten.

Soms spraken moeder en dochter met hun tweetjes af in een manege in Heusden en gingen samen te paard een ritje maken. Linda was graag bij haar moeder, rustig en rustgevend, actief, warm, vrouwelijk en vrolijk levenslustig. Linda had het gevoel over alles te mogen en kunnen praten met haar, over zichzelf, over vrouw zijn, over de kinderen, over schoolkeuze, over opvoeding, over haar huwelijk. Haar mama was een ervaren liefdevol klankbord. Ze kwam zelden met goede raad af, maar hielp haar dochter om zelf klaar te zien in haar gedachten en gevoelens of om een probleem in een breder perspectief te zien. Linda had nooit het gevoel dat haar mama zich moeide met haar leven.

Met haar vader sprak ze soms af om samen iets te eten over de middag. Vader en dochter namen dan de tijd om wat bij te praten en te vertellen wat er in tussentijd gebeurd was. Freddy Bontinck was ook telkens benieuwd om te horen hoe het met haar zakenleven evolueerde. De band met haar vader was minder persoonlijk dan met haar moeder, maar hij was echt. Vader en dochter hadden een tedere band. Het was tijdens zo een middagmaal dat Linda haar papa op de hoogte bracht van Peters plannen. Het was feitelijk Freddy die er eerst over begon.

- Ik heb gezien dat Peters' succes bij de verkiezingen de kaarten voor het schepencollege in Waasmunster herschud heeft. Wordt Peter nu schepen of zo?

- Goed dat je erover begint, want ik wou je toch een en ander vertellen. Peter wil geen schepen worden in Waasmunster, hij wil hogerop in de politiek. Hij zet stappen om te praten met de partijleiding van de liberalen en droomt van parlementen en ministeries. Hij heeft daar echt zijn zinnen op gezet.

- En ...

- Oh, nog niets concreets. Het is allemaal nog vers. Peter heeft de verantwoordelijke voor het Waasland ontmoet en er zou gesproken worden met de partijtop. Peter wil een verkiesbare plaats voor het Vlaams Parlement. Hij gaat er echt in op.

- Wat zijn Peters bedoelingen?

- De zaken draaien goed en Peter wil naast de zaken iets anders gaan doen en niet nog meer van hetzelfde. Ik denk ook dat hij nieuwsgierig is en van binnenin wil meemaken en beleven hoe de macht in België verdeeld en gebruikt wordt. Met zijn kennis denkt hij te kunnen starten in parlementaire commissies rond economische vraagstukken en dan ziet hij wel waar hij uitkomt. En je kent hem, hij wil niet alleen praten, hij wil ook dingen doen. En dus droomt hij ervan minister te worden.

- Dus Peter is nieuwsgierig naar macht ...

- Ja, feitelijk wel.

- En wat denk jij?

- We hebben erover gepraat en ik vind dat hij dat gerust mag proberen. Hij denkt een paar troeven in handen te hebben en hij heeft er zin in. Het stoort ook de goede werking van het bedrijf niet. We zouden er achteraf spijt van hebben moest hij het niet geprobeerd hebben. Hij moet dat doen.

- Je klinkt niet erg warm. Ik hoor een liefhebbende en steunende echtgenote, maar ik voel dat je zelf niet warm loopt voor het project. Of vergis ik mij?

Er kwam een stilte. Linda dacht na over wat ze zou zeggen. Haar papa had wel gelijk. Ze liep inderdaad niet echt warm voor Peters politieke plannen maar ze wist zelf niet goed waarom juist. En met Peter kon ze er niet echt over spreken, want die was zo dol enthousiast dat ze het niet over haar lippen kreeg.

- God, je hebt gelijk. Ik gun het Peter van harte en ik wil hem steunen, maar ik ben er ergens ook niet gerust in. En ik weet zelf niet juist wat me zo stoort...Uw zinnetje van daarjuist is wel bij mij blijven hangen: Peter is nieuwsgierig naar macht. Zoals zo vaak weet jij snel de vinger op de wonde te leggen. Ik denk dat het dat is wat mij stoort. Als ondernemer, onderneem je iets en als je succes hebt levert je dat ook een zekere macht op, maar die macht is feitelijk maar bijzaak. Het ondernemen zelf is de hoofdzaak en is de bron van zakelijk plezier. Maar nu lijkt de macht de hoofdzaak te zijn en dat schrikt mij af.

- Interessant. En ik ben blij dat je de zaken zo ziet. Wij hebben in de familie inderdaad succes gekend en daardoor hebben we een zekere macht vergaard en we durven die ook nu en dan te gebruiken maar we zijn ondernemers. Ik denk dat je er met Peter over moet praten. En hij moet weten wat jij denkt en waarover jij je zorgen maakt.

- Heb jij ervaring met politiek? Heb je ooit aan politiek gedaan of willen doen? Werd jij ooit gevraagd om op een kieslijst te staan?

- Het antwoord is ja, maar je hebt zoveel vragen gesteld dat je nu niet weet op de welke ik antwoord.

De betonboer glimlachte vaderlijk en ging dan verder.

- Rustig maar, meid. Ik zal je antwoorden. Voor mijn zaken ben ik uiteraard in contact met politiciers. De dag van vandaag worden de wegen in asfalt gelegd maar gedurende jaren waren de wegen betonbanen. Wees maar gerust dat ik daarvan mijn deel gehad heb. In die tijd werden politiciers en politieke partijen nog vrij gesteund door giften. Het was een tijd van geven en nemen. De CVP was toen aan de macht in regering en parlement. Achteraf gezien heb ik het spel goed gespeeld. Ik heb niet hier en daar iemand wat gesteund in de hoop dan iets terug te krijgen. Neen, ik heb macht opgebouwd, ervoor gezorgd dat ik op bepaalde politiciers macht kreeg en hen te gepaste tijde onder druk kon zetten zodat ik kon pakken wat ik wou. De echte macht lag bij mij, niet bij de politiciers. Ik bepaalde wanneer en waar er wegen werden aangelegd of vernieuwd. En er waren niet alleen de wegen. Er werden veel grote openbare gebouwen gezet en dat vraagt beton, veel beton. De wegenbouw is voor mij een afgesloten hoofdstuk maar ik neem nog altijd mijn deel van de koek als het om grote bouwwerken gaat. Ik heb nu wat minder macht dan vroeger omdat de katholieken nu niet zo veel meer betekenen. Puur zakelijk bekeken is het voor mij interessant wanneer Peter in de politiek gaat bij de liberalen, zodat ik hem onder druk kan zetten en weer meer macht kan opbouwen. Het interesseert mij bijvoorbeeld wel om nadat ze Doel zullen hebben plat gegooid, daar dan duizenden hectoliters beton te pompen. Misschien kan VersElec daar dan wat elektrische leidingen plaatsen en wat lampen doen branden.

Opnieuw glimlachte de betonboer naar zijn dochter, deze keer niet zo vaderlijk, maar uitgekookt en geamuseerd. En weer ging hij verder zonder Linda te laten reageren.

- Kijk, mijn vraag is de volgende: Peter is een goed beginnende ondernemer en hij droomt van macht. Maar waarom gaat hij dan in de politiek? Hij heeft de kans zich boven de politiek te plaatsen en te proberen echte macht te hebben. Bovendien loopt hij het risico zijn zaken wat te verwaarlozen door zich te laten opsorpen in politieke vergaderingen. Als medeaandeelhouder

van VersElec zie ik dat niet zo graag. En als vader van mijn prachtige dochter en kleinkinderen zie ik het nog minder graag. Jullie hebben recht op een zo mooi mogelijke toekomst. Peter mag zoals je zegt best zijn eigen pleziertjes hebben maar hij mag jullie toekomst niet verwaarlozen.

- Peter heeft zeker niet de bedoeling de toekomst van zijn gezin te verkwanselen.

- Neen, natuurlijk niet, lieve schat. Maar ik vraag me af of hij wel een goed overwogen keuze maakt. Wat kent hij van politiek en van het politieke wereldje? Politiek is iets anders dan ondernemen. Voor mij en op basis van wat ik ervan gezien heb, is het een slangenkuil. Wil hij echt afzakken in die slangenkuil terwijl hij de kans kan hebben zich erboven te plaatsen?

- Zou jij met Peter willen praten en hem vertellen wat je mij allemaal hebt verteld?

- Neen, meid. Uiteindelijk zijn al die zaken maar van bijkomstig belang. Jij bent een mooie sterke vrouw, met je eigen aandelenpakket en je eigen bedrijf. En als het moet zijn uw mama en ik er ook nog. Ik had het tot nu toe over zaken en jij en de kinderen zullen niet verkommeren. Ik denk persoonlijk dat jij eerst zelf aan bod bent, als vrouw van Peter. Je man heeft bepaalde plannen en jij voelt je daar niet volledig gerust bij. Ik denk dat jullie dat eerst moeten samen bepraten. Wil hij daarna mijn zakelijk advies voor iets, dan is hij welkom als hij het zelf komt vragen. Voorlopig zal ik uit mezelf pas in actie komen, mocht ik dat ooit noodzakelijk vinden als aandeelhouder van VersElec.

- Ik wil een tas koffie.

Linda glimlachte naar haar vader en hij deed teken naar een kelner om koffie te brengen.

- Je stuurt me naar huis met meer vragen dan toen ik hier aankwam, maar ik ben blij dat je zo met mij gesproken hebt. Ik laat het nog even bezinken en zal dan met Peter praten. We komen er samen wel uit.

Het gesprek ging verder over koetjes en kalfjes, en na de koffie gingen ze uit elkaar.

De volgende dag, 's avonds nadat de kinderen in bed waren, vertelde Linda aan Peter over haar eigen bedenkingen en over het gesprek met haar vader. Ze lagen opnieuw samen op de kussens in de kleine salon, deze keer met op de achtergrond de New Wave-klanken van Ennia. De sfeer was ontspannen en Peter streelde Linda's voeten in zijn schoot.

- Ik ben blij dat we het er hier eens samen over hebben en ik denk dat ik de reactie van je papa begrijp. Hij heeft in zijn tijd andere keuzes gemaakt en heeft zijn kans genomen om echt een zwaargewicht te worden in de betonwereld. Ik ken zakelijk succes en we verdienen voldoende geld. Maar wat moeten we met nog meer geld en macht, schat? Zullen we drie keer per dag op restaurant gaan? Willen we om de twee weken op reis naar de Caraïben? Moeten de Rolling Stones komen spelen op de verjaardagsfeestjes van onze kinderen? Voor mij, ik hoef het niet. Ik hoef niet steeds meer van hetzelfde. Jij wel, schat?

- Niet op die manier, neen. Maar ik wil wel ruime mogelijkheden blijven behouden en wil onze kinderen ook zoveel mogelijk kansen gunnen. Wij weten allebei uit ervaring wat een sterke springplank betekent.

- Ik wil ook ruime mogelijkheden en geloof me, ik zal heus VersElec en VersAir niet laten rotten. Maar ik ben nu begin dertig en heb ruime mogelijkheden en ik wil die eens proberen gebruiken om iets anders te doen. Ik zie hier een mooie kans om de politieke wereld binnen te stappen zonder eerst vijftien jaar naar kermissen en openingen van nieuwe winkels te gaan. Ik wil die kans benutten. Lukt het, dan doe ik een prachtige ervaring op. Lukt het niet, dan heb ik niets verspeeld en kan ik gewoon verder onze zaken uitbreiden. Heb je niet het gevoel dat je vader je met zachte hand een beetje heeft willen manipuleren zodat we braaf mee evolueren in de richting die hij verkiest?

- Ja, natuurlijk, zo is papa wel. Maar hij doet dat niet voor zichzelf. Hij is echt met mij en de kinderen en ook met jou begaan.

- Kijk, als het al een slangenkuil is, ik ga er zeker niet met mijn ogen dicht in glijden en mij zomaar laten bijten of vergiftigen. Ik vertrek vanuit een sterke positie, financieel

onafhankelijk en met mijn ogen wijd open. Mijn ogen staan zelfs zo goed open dat ik nu bijvoorbeeld zie hoe mooi en verleidelijk jij bent als je een beetje bezorgd bent om mij. Hij draaide zich naar Linda en nam haar warm tussen zijn armen. Hun benen verstrengelden. Hij keek haar in de ogen en toen kusten zij ...

DE EERSTE STEEN

Kurt Van Gheluwe glimlachte. Hij had Peter Verspalt opgebeld om af te spreken teneinde een vervolg te breien aan hun eerste ontmoeting. Peter had aangedrongen om dit over de middag te doen in een restaurant en na wat aarzeling had Kurt ingestemd. Peter had het restaurant Vivaldi in Sint-Niklaas uitgekozen. De Vivaldi heeft geen eetzaal, enkel vier knusse salons, elk ingericht op het thema van een van de vier seizoenen.

Kurt was als eerste aangekomen en men had hem binnengeleid in de lentesalon. De salon straalde frisheid, jong leven en levenslust uit en Kurt glimlachte. Tinten van groen, opgewarmd met abrikoos en perzikkleuren. Meubilair in natuurhout, details in smeedijzer, in een bucolische sfeer. De salon had een breed vensterraam dat uitgaf op een privé tuintje met een vijver. Zowel in de salon als in de tuin stond een tafel gedekt. Kurt wandelde naar het tuintje en toen hij zich omdraaide zag hij Peter op hem toestappen met twee glazen champagne rozé.

Peter begroette Kurt hartelijk en reikte hem een glas champagne aan.

- Goeie middag, Kurt. Ik voel de lente van een politieke loopbaan opborrelen en ben dan ook heel blij je hier te kunnen ontvangen om hopelijk die lente in te luiden.

- Dank je. Ik ben aangenaam verrast.

- Ik stel voor om in de tuin het aperitief en enkele hapjes te nemen. Daarna wordt de maaltijd in de salon geserveerd. Laat ons van de maaltijd gebruik maken om elkaar wat beter te leren kennen. Later kunnen we koffie drinken aan de vijver en dat is volgens mij het geschikte moment om onze zaken te bespreken.

Ondertussen hief Peter zijn glas. De heren klonken en proefden de champagne. Kurt was toch wat overdonderd door deze mise-en-scène. Hij besloot het zich te laten welgevallen maar was duidelijk van plan om tegen de koffie het gesprek terug in handen te nemen.

De maaltijd was heerlijk, bestond hoofdzakelijk uit vissen en groenten met telkens een fijne smakelijke saus en was begeleid door wijnen die nog toevoegden aan het smaakgenot. Beide mannen bleken aan Toscane een prima gespreksonderwerp te hebben en het werd voor hen een zeer vlotte en aangename kennismaking. Toen de feitelijke maaltijd genoten was, zag Kurt zijn kans om de touwtjes terug in handen te nemen.

- Ik dank je voor de heerlijke maaltijd in dit fris borrelende decor. Uw idee om ons een gelegenheid te bieden om elkaar beter te leren kennen was een prachtidee. Ik wil dan nu graag inhaken op ons vorig gesprek zodat we concreet een stap in de goede richting kunnen zetten.

- Niet te snel, Kurt. Na deze maaltijd en vooraleer we koffie drinken en werken, heeft de heer des huizes voorzien dat we optimaal de spijsvertering inzetten. Laat ons naar de vijver in de tuin gaan.

Peter was opgestaan en stapte al naar buiten. Hij ging aan de rand van de vijver zitten op kussentjes die daar klaar lagen en begon zijn schoenen en sokken uit te doen. Kurt werd uitgenodigd hetzelfde te doen en de voeten te laten ontspannen in het water. Het water voelde heerlijk aan en na een poosje kwamen twee dames naar hen toe. Hun kleding straalde de lente uit, ze droegen bloemen in hun haar en ze kwamen blootsvoets met lichte tred naar de heren met tussen hen in een rieten korf. Ze haalden balsem uit de korf en boden aan de heren een voetmassage te geven. Peter liet het zich welgevallen en Kurt volgde zijn voorbeeld. Op de achtergrond weerklonk muziek, een vrolijk deuntje fluitmuziek en drie danseresjes kwamen op en dansten voor beide heren. Na een kwartiertje werden beide mannen alleen gelaten, niet zonder koffie en versnaperingen. Het was Peter die het woord nam.

- Nu, Kurt, nu kunnen we werken. Ik ben benieuwd naar het resultaat van je bespreking op het partijbureau.

Kurt was zich bewust dat hij de ondergeschikte rol had, dat hij braafjes moest rapporteren aan Peter. Het zinde hem niet, doch hij zag geen alternatief.

- Ik heb uw vraag besproken met Johan Van Hee. Eerlijk gezegd hapt hij niet zo maar toe. Je moet weten dat zeer veel mensen Johan benaderen en zelfs proberen onder druk te zetten om een verkiesbare plaats te verkrijgen. Zelfs voor strijdplaatsen wordt aardig gelobbyd. Hij is dus niet direct onder de indruk wanneer iemand een eerste plaatselijk succes behaalt en dan bij wijze van spreken onmiddellijk het onderste uit de kan vraagt...

Kurt stopte met spreken, hopen op een reactie van Peter zodat hij opnieuw vastere grond zou krijgen. Peter gunde het hem niet en bleef ontspannen zitten.

- Het siert de voorzitter dat hij niet zo maar op iedere vraag ingaat. Vertel verder, ik ben benieuwd.

- Kijk, ik zal eerlijk zijn met u. Ik maak vanuit ons partijstandpunt een evaluatie van wat jij de partij te bieden hebt. Uw achtergronden, uw verwezenlijkingen, uw uitstraling, uw leeftijd en uw ambities zijn reëel en worden nu zowat in kaart gebracht. Twee andere belangrijke punten moeten hier worden aan toegevoegd. Een eerste punt is uw band met onze partij. Met andere woorden ga je met onze partij in zee voor uw eigen belang of voor het gemeenschappelijke belang?

- En het tweede punt ...

- Oké, en het tweede punt betreft je relaties die je wil inschakelen om in het parlement te worden verkozen. Bij ons eerste gesprek heb je dat vermeld. Wij willen graag op voorhand een beeld hebben van de namen van die mensen, een lijstje ...

- Zal ik voor alle gemak het lijstje onderverdelen per provincie zodat jullie kunnen zien dat mijn kring groter is dan het Waasland?

- Je mag gerust wat ironisch zijn en vermoedelijk komt dit allemaal wat schools over. Wees evenwel bewust dat je solliciteert. En je solliciteert voor een job die door velen begeerd is, zowel binnen als buiten de partij. Voor mijn part begrijp ik dat onze voorzitter eerst een analyse wenst.

- Ik heb er geen probleem mee en begrijp jullie standpunt. Ik wil er uiteraard ook graag aan meewerken en ik stel je het volgende voor. Ik werk ten volle mee aan je analyse en aansluitend wil ik graag Johan Van Hee ontmoeten, vermits hij de man is die ik moet spreken.

- Ik ben blij met je medewerking. Persoonlijk ben ik er namelijk van overtuigd dat je een meerwaarde kan betekenen voor onze partij in het Waasland en vermoedelijk in Vlaanderen. Johan maakt zelf zijn afspraken. Ik kan je dus geen ontmoeting beloven, maar ik doe mijn best.

- Fair enough. We laten verse koffie brengen en we beginnen eraan.

Kurt ontspande weer. De koffie was welkom en de Calvados deed deugd. Het was Peter die het gesprek hervatte.

- Eerst uw vraag over mijn band met de partij. Kijk, ik ben ondernemer en geen omhoog gevallen zelfstandige. Je ziet genoeg zelfstandigen die geluk of succes of een combinatie van beiden hebben en die dan plots aan het hoofd staan van een middelgroot bedrijfje. Velen van hen willen dan graag de grote Jan uithangen, sjoemelen wat met facturen en betalingen en de BTW en steken het zwart in hun zakken zonder te beseffen dat ze de leefbaarheid van hun zaak op het spel zetten. Het bedrijfje moet hen een veel te dure auto bezorgen en een zacht leventje in restaurants en hotels bezorgen en indien mogelijk financiert het bedrijfje voor hen enkele andere zaakjes. Klein, verwerpelijk en bovendien kortzichtig! Ik ben een ondernemer en mijn persoonlijk succes is slechts mogelijk via het succes van mijn bedrijven. Ik zorg voor activiteit en ik betaal mijn werknemers en mijn leveranciers en de RSZ en de BTW en de belastingen en ik ben in orde met de verzekeringen en de vergunningen. En schaamteloos neem ik jaarlijks twaalf procent van de winsten en het overige wordt opnieuw geïnvesteerd in mijn zaak, in het motiveren van mijn werknemers, in het vernieuwen van machines, in het aantrekken van nieuwe zaken. Jullie kunnen daarbij gerust zijn dat er geen lijken uit de kast zullen vallen wanneer mijn bedrijven ooit worden doorgelicht. Op dezelfde manier kun je op

mij rekenen wat betreft mijn politieke werking. Ik zal werken aan het succes van de partij, activiteit aantrekken, medewerkers motiveren enzovoort. Ik zal ook schaamteloos twaalf procent van de winsten afnemen voor mezelf en de rest verder investeren in de toekomst. En als mijn werking ooit wordt doorgelicht, zullen er geen lijken uit de kast vallen ...

- Waarom onze partij en geen andere?

- Welke andere partij? Het liberale gedachtegoed vormt mijn natuurlijke biotoop. Bij de socialisten val ik binnen het jaar door de mand en over de katholieken wens ik zelfs niet te spreken. Ik leef graag gezond en vermijdt dus zoveel mogelijk te denken aan dingen die mij nachtmerries kunnen bezorgen. Ik heb mijn slaap nodig. Het enige alternatief voor uw partij ligt bij de kleinere partijen in de liberale familie, maar die zijn erg klein en kunnen mij de kansen niet bieden die ik zoek. Wat de ideeën betreft gaat, eerlijk gezegd, mijn echte voorkeur naar Vivant. Heel dat circus van overdadig zware belasting op arbeid met dan daar rond een wirwar van duizenden regeltjes om de werking van de staat te kunnen financieren is hopeloos achterhaald en kan inderdaad vermeden worden. Geen belastingen meer, behalve de BTW. Wie verbruikt betaalt. En de staat int op eenvoudig controleerbare wijze voldoende geld voor enerzijds de sociale voorzieningen en anderzijds om de mensen te motiveren en in staat te stellen om geld te verdienen. Maar de partij Vivant zal vroeg of laat wel moeten integreren in de grote liberale partij en ik zal dan met plezier tot die zijtak behoren.

- Dit is interessant. Er lopen inderdaad gesprekken met Vivant om samen te smelten en om hen binnen de partij de kans te geven hun ideeën verder uit te werken. Het kan interessant zijn dat we binnen de partij ook persoonlijke steun kunnen aanbrenge. Velen denken inderdaad dat het huidige stelsel vroeg of laat moet sterven en tot nu toe was Vivant de enige partij in België om die idee uit te dragen. Ook in andere West-Europese landen zijn het relatief kleine partijen die zich hiervoor inspannen. Ook al is de liberale wereld ervan overtuigd, de Vlaamse liberalen zullen de eerste grote partij zijn die dit idee openbaar ondersteunt.

- Mensen en partijen die aan de macht zijn, hebben de neiging het bestaande vooral niet te willen veranderen. Het siert de Vlaamse liberalen dat ze de situatie durven onder ogen zien en aan deze kar openlijk willen duwen om ze aan het roer te krijgen. Om terug te komen naar mijn persoonlijke situatie, ik denk dat het moment en de context goed gekozen zijn opdat ik binnen de partij snel mijn plaats kan vinden.

- We hebben alleszins een punt. Binnen de partij is er voorlopig behalve onze premier nog geen enkel kopstuk die zich wil of durft profileren voor deze fundamentele hervorming van belastingen en ondersteuning van de economie. Ik haal dit zeker aan in mijn analyse voor onze voorzitter.

- Goed, dan rest enkel nog uw tweede punt. Je wil een lijst met de namen van personen die ik wil aanspreken om mijn verkiezing te ondersteunen. Waarom juist willen jullie zo een lijstje? Kurt had zich aan deze vraag niet verwacht en hij aarzelde even. Hij vloekte binnensmonds omdat hij wel kon vermoeden dat Peter zijn aarzeling zou opgemerkt hebben.

- Het lijstje moet ons een beter beeld geven van uw strategie naar de verkiezingen toe.

- Voorlopig zal ik u zo geen lijstje geven. Ik zie niet in hoe dit u kan helpen in uw beslissing om mij al dan niet op te nemen in de parlementaire werking van de partij. Als we concreet gaan samenwerken, ben ik uiteraard bereid mijn concrete strategie eerst deels voor te leggen. Je begrijpt dat ik zo maar geen lijstje ga publiceren met de structuur van mijn persoonlijke connecties en contacten.

- Ja, dat begrijp ik.

Kurt wist niet goed hoe hij snel op zijn pootjes kon terugvallen om toch nog aan wat extra informatie te geraken. Hij liet voorlopig de vraag vallen en zou er bij gelegenheid op proberen terugkomen. Peter sloot het gesprek evenwel onmiddellijk af. Alle punten waren besproken, de objectieven waren bereikt en dus maakte Peter nu snel een einde aan deze ontmoeting.

Nog geen kwartier later zat Kurt al achter het stuur van zijn wagen. Hij verliet de parking maar parkeerde de wagen enkele straten verder en nam zijn gsm om Karel Bodegraeve op te bellen.

- Karel? Kurt hier. Heb je een minuutje voor mij?

- Ik verdubbel de inzet. Je krijgt twee minuten. Vertel maar op, Kurt.

- Ik heb zonet mijn aftastend gesprek met Peter Verspalt beëindigd en ...

- Aha, Peter Pan was op het toneel. Vertel verder.

- Er moet mij iets van het hart. Die Peter is werkelijk een verwaande kerel en aanvankelijk liet het mij koud om eventueel met hem wat te sollen en hem samen te gebruiken voor ons persoonlijk geluk. Na dit gesprek moet ik je zeggen dat ik echter onder de indruk ben van die man. Deze man is alert, heeft verstand en ervaring wat betreft onderhandelen maar heeft bovendien interessante ideeën. Ik heb het gevoel dat hij echt een goed politicus kan zijn en werkelijk een aanwinst kan zijn voor de partij. Het is misschien niet verstandig om met hem te spelen. Het kan nooit kwaad als er binnen de partij enkele figuren zijn die én goed zijn én het goed menen.

- Niet te hard van stapel lopen, Kurt. Uw gesprek is net afgelopen en blijkbaar ben je onder de indruk. Laat alles wat afkoelen en we gaan tewerk zoals we samen afgesproken hebben. Je maakt je analyse voor de voorzitter en als het af is nemen we het eerst samen door. En dan zien we wel.

- Oké, je hebt allicht gelijk. Ik laat alles wat bezinken.

- Wanneer mag ik je verwachten?

- De komende twee dagen heb ik heel wat werk, maar daarna kan ik het verslag wel opmaken. Zullen we mekaar hierover spreken volgende maandag na het partijbureau?

- Neen, liever niet. Ik laat het je nog wel weten maar ik ontmoet je liever volgende week op een avond ergens. Los maandag niets over je analyse aan Johan. Ik laat je nog weten waar en wanneer we elkaar ontmoeten.

De volgende woensdagavond werd Kurt met zijn rapport tegen halftien verwacht op de speelvilla in Belsele. Het gebeurde af en toe dat Karel Bodegraeve hem daar uitnodigde en Kurt had de indruk dat het een weliswaar aangename maar stille herinnering was aan de macht die Karel over hem had. Kurt was een uurtje vroeger gekomen. Zijn vrouw was met twee vriendinnen voor een drietal dagen naar Londen. Hij wou eerst wat ontspannen in de sauna alvorens Karel te ontmoeten. Kurt had een privé sauna gekozen met een Thais meisje. Het Thaise meisje was aangenaam gezelschap en kon bovendien goed masseren. Ook haar orale massage was uitstekend, maar Kurt had gevraagd hem niet te laten klaarkomen. Hij wou niet loom zijn voor zijn bespreking en dus dronk hij zelfs geen alcohol.

Karel had een aparte salon gereserveerd en even na tien ging Kurt ernaartoe, enkel gehuld in een badjas, lekker ontspannen en fit. De salon was knus. Er was een klein zwembad, een leuk hoekje met een ruim ligbed en er was een zithoek met een bar. Karel lag naakt op het ligbed. Twee prachtige meisjes waren bij hem. Ze droegen elk een kort doorzichtig kleedje. Het ene meisje verzorgde Karels manicure, het andere zijn pedicure. Met zijn vrije hand bevoelde Karel het dichts bijzijnde kontje.

- Hoi, Kurt, kom erbij. Er staat een fles Chablis in de koelemmer en er zijn druiven. Je moet ook eens goed kijken naar Annemieke en Rozemieke hier. Weet mij te zeggen welke je de lekkerste vindt want straks spelen we een spelletje met een van beide en jij mag kiezen welke, maar je mag ze nog niet aanraken.

Kurt schonk rustig twee glazen wijn uit en proefde van de druiven. Hij kwam terug naar het groepje en keek naar het tafereeltje.

- Zo op 't zicht kies ik voor het voetenmeisje.

- Ah, da's dan Rozemieke. Zo meisjes, tijd om af te ronden. Gaan jullie maar wat spelen en jij, Rozemieke, jij komt zo over 'n halfuurtje terug.

De twee jonge vrouwen stonden recht en verlieten de salon. Karel stond recht en nodigde Kurt uit naar de zetels.

- Ik zal maar meteen met de deur in huis vallen betreffende Peter Pan, zodat we daarna alle tijd hebben om ongeremd plezier te maken. Ik ben tevreden dat je mij uw rapport gisteren al hebt doorgemailed. Amai, Kurt, gij maakt van onze Peter Pan een ware held. Als ik het allemaal lees lijkt het wel of hij is de toekomst van onze partij ...

- Dat is wat overdreven, maar zoals ik je al over de telefoon zei, ben ik echt wel onder de indruk van de man. Hij heeft inderdaad geen politieke ervaring maar heeft wel ideeën die bovendien perfect kaderen binnen de huidige politiek van onze partij. Hij heeft bovendien vele troeven, zijn leeftijd, zijn achtergrond, zijn uitstraling, zijn ervaring met onderhandelen. Zelfs zijn ambitie vind ik een troef. Bij het begin kwam hij arrogant over, maar hij heeft zich weten te imponeren. Eerlijk gezegd is het de eerste keer dat ik in onze regio iemand tegenkom waarvan ik het gevoel krijg dat hij over een vijftal jaren stilaan de fakkel voor het Waasland kan overnemen van u ...

- Zo ver zijn we nog niet, maar je kunt gelijk hebben. En het klopt natuurlijk dat ik graag nog één keer minister zou zijn om mij daarna terug te trekken van het voorplan. Het zou natuurlijk mooi zijn. Reden te meer dat Petertje Pannetje van meet af aan binnen mijn invloedssfeer valt. Binnen die context wil ik zo graag als jij dat deze man in onze partij actief wordt.

- Dus je gaar akkoord met mijn analyse?

- Ja voor je analyse, en neen voor je rapport. Uw rapport mag niet onder deze vorm naar Johan. Ik wil dat je alleszins dat deel over Vivant weglaat. Je weet net als ik dat Johan dat zeer positief zal vinden en dat hij dan zeker onze Peter zelf zal willen ontmoeten. De rest van je rapport moet je dan gewoon nog wat afzwakken. Peter moet er gewoon als valabel uitkomen en niet als uitzonderlijk, zodat Johan geen uitgesproken mening heeft en jou de zaak verder laat bekijken. Johan mag uit zichzelf geen toenadering tot de man zoeken. Dan kunnen wij ons spelletje spelen en Petertje aan ons binden. Daarna kan ik zelf met Johan praten en het ondermeer over Vivant hebben en zo. Ik zorg dan wel dat Peter toch nog op de kieslijst komt. Kan je het rapport in die zin aanpassen?

- Ik denk dat ik je begrijp en ik ben blij dat je niets zal doen waardoor Peter Verspalt aan ons teloor gaat. Ik verander mijn rapport en leg het voor aan Johan.

- Ja, en je zegt vooral niet aan Johan dat onze Peter hem wil ontmoeten.

- Hoe gaan we dan verder?

- Daarna moet je aan Peter zeggen dat onze voorzitter zo twintig aanvragen per week voorgeschoteld krijgt en het nu te druk heeft. Je zegt ook dat je over hem met mij gepraat hebt en dat ik een toekomst zie voor hem en voor onze partij in het Waasland. Je zegt dat ik hem wil ontmoeten en dat ik mij sterk maak dat ik hem tot op de kieslijst begeleid. Zal dat lukken, denk je?

- Ik weet het natuurlijk niet zeker, maar ik denk van wel. Ik ben niet zeker omdat ik toch wel onder de indruk was tijdens ons vorige gesprek. De man heeft best wat in zijn mouw en weet waar hij naartoe wil. Ik geef me negentig procent kans op succes.

- Oké, da's dan geregeld. Sta eens recht als je wil.

Karel Bodegraeve was zelf ook uit de zetel gekomen en stapte op Kurt toe. Hij opende diens badjas en nam Kurts balzak vol in de hand. Zacht liet hij zijn hand glijden tot over de schacht van de penis en begon zachtjes te knijpen en masseren.

- Ik wil je straks zien spelen met Rozemieke. Laat je maar flink gaan. En als je na een tijdje in haar binnendringt, wil ik onder jullie liggen en haar clitoris likken en naar jullie spel kijken. En als je er helemaal klaar voor bent, wil ik dat je in mijn mond explodeert. Ik wil je zaad nog eens proeven ...

HET GELIJKVLOERS

Alles was volgens plan verlopen. Kurt had zijn rapport wat minder smakelijk gemaakt en had het deel over Vivant helemaal gewist. De voorzitter had het doorgenomen en had laten aanvoelen dat hij reeds een overvloed aan sollicitanten had zat aan wie hij verkiesbare plaatsen kon slijten en bovendien belangrijker prioriteiten had. Hij was wel akkoord om Verspalt op te nemen op de kieslijst voor het Waasland.

Daarna had Kurt contact genomen met Peter om hem het goede nieuws te brengen dat er plaats was voor hem op de kieslijst maar niet op een verkiesbare plaats. De mogelijkheid van een strijtplaats werd nog niet opgegeven. Peter had dus twee opties. Ofwel kon hij proberen zich te profileren in de komende maanden zodat de voorzitter hem een strijtplaats zou toekennen. Dit zou evenwel niet gemakkelijk worden vermits hij nog geenszins was ingeburgerd in de partijwerking. Ofwel kon hij gaan samenwerken met Karel Bodegraeve, die blijkbaar in Peter geloofde en mogelijk in hem zijn opvolger zag. Bovendien beschikte Bodegraeve over echte macht in de partij en kon als hij dat wenste ervoor zorgen dat Peter toch een verkiesbare plaats zou krijgen. Maar zaken zijn zaken, en om de steun te krijgen van Bodegraeve zou er een prijs moeten worden betaald. Kurt kon niet zeggen welke. Om dat te weten zou Peter met Karel Bodegraeve moeten onderhandelen.

Zo, dat waren de twee mogelijkheden en Peter moest nu maar beslissen en duidelijk maken wat het zou worden ...

Drie dagen later, zo rond zeven uur 's avonds belt Peter hem op.

- Hallo, Kurt?

- Ja, zeker.

- Met Peter ... Zoals gezegd heb ik vandaag voor mezelf alles op een rijtje gezet, en mijn besluit staat vast: ik doe het.

- Als je bedoelt dat je met Bodegraeve de toekomst tegemoet gaat, wil ik je persoonlijk proficiat wensen.

- Dank u.

- Is je vrouw op de hoogte?.

- Ja, natuurlijk, zij is op de hoogte en steunt mij volledig.

- Dat is goed. Voor alle veiligheid lijkt het mij best dat voorlopig behalve je vrouw niemand op de hoogte is van je plannen.

- Oké, nu ben jij aan zet. Je mag dus je contacten op de hoogte brengen en de nodige afspraken voorbereiden. Wat mij betreft mag het nu vooruit gaan. Ik heb er echt mijn zinnen op gezet.

- Wees gerust. Als Karel in je gelooft, zal het daarna wel vooruitgaan.

- Da's prima, en ik sta erop om de agenda samen uit te werken aan de beste tafel in "De Korenaar".

- Mmh, De Korenaar ... je zal niet moeten aandringen.

- Ik hoor je binnenkort. Groetjes aan Sofie.

Terwijl Peter met Linda belt om het goede nieuws te melden en dan naar huis te rijden, belt Kurt met Karel Bodegraeve doch krijgt het antwoordapparaat. Dan maar een boodschap inspreken: "Met Kurt. De panvis heeft gebeten. Aan jou nu om binnen te halen. Veel plezier."

Twee weken later ontmoeten Karel Bodegraeve en Peter Verspalt elkaar voor de eerste maal. Kurt heeft de ontmoeting geregeld in zijn kantoor in het partijhuis te Sint-Niklaas. De beide mannen zijn uitgenodigd voor het aperitief en Kurt heeft voor daarna een vismenu van traiteur

Vekemans laten regelen. Zoals het een minister past, komt Karel een dik halfuur te laat aan. Hij stapt onmiddellijk op Peter toe.

- Goeie middag, Peter. Ik kan toch Peter zeggen?

Zonder op een antwoord te wachten gaat hij verder.

- Ik ben Karel en ben vooral blij u eindelijk te ontmoeten. Kurt heeft je hopelijk verteld dat ik naar de toekomst kijk telkens ik over jou hoor vertellen ...

- Ik hoor het met plezier uit uw mond en ik hoop van harte dat de toekomst morgen begint.

De beide mannen reiken tegelijkertijd de hand naar mekaar en kijken elkaar in de ogen. Er is enkel ontspanning en nieuwsgierigheid te lezen. Kurt onderbreekt de begroeting met een aperitief en brengt zelf de toast uit: “ Deze ontmoeting siert mijn kantoor. Op de toekomst die morgen mag beginnen ...”

Na de toast neemt Karel het woord.

- Heren, met jullie goedvinden wordt er tot het einde van de maaltijd gesproken over alles wat jullie willen, behalve over onze gezamenlijke plannen. Het mag gaan over auto's, vrouwen en drank. We mogen debatteren over Vivant als jullie willen. We kunnen het hebben over reizen, boten en stranden. Ik wil gerust roddelen over andere politici en misschien wil Peter wel roddelen over bekende zakenlui. Het mag zelfs gaan over bloemetjes en stropdassen. We kunnen het dragen van stropdassen mogelijks vergelijken met hoofddoeken bij moslimvrouwen, ik zeg maar wat. Heren, eender wat, als we mekaar maar leren kennen want daar kijk ik naar uit. Kurt, vul de glazen!

En zo verloopt ook de maaltijd. Eerst wat stroef, maar Karel weet met zijn flamboyante dynamiek de sfeer snel op temperatuur te krijgen. De maaltijd wordt zelfs gezellig en het is Peter die, nadat de koffie geserveerd is, het echte onderwerp aansnijdt.

- Karel, Kurt, deze kennismaking is werkelijk uitzonderlijk. Ik voorvoel dat ze een prima basis kan zijn om samen ook politieke stappen te zetten. Dankzij Kurt weten we alledrie in welke context we hier samen zijn en ik stel dan ook voor om met de deur in huis te vallen. Karel, enerzijds weet ik dat je de macht hebt om voor mij een verkiesbare plaats voor het parlement te reserveren en dat je daartoe bereid bent voor zover je denkt dat ik de partij kan verrijken en dat ik mogelijks je opvolger in het Waasland wordt; anderzijds weet ik dat ik deze steun en uitzonderlijke politieke lanceringbaan niet zo maar uit goedhartigheid krijg maar dat alles zijn prijs heeft. Ik nodig je uit om je kaarten naast de mijne te leggen en samen te zien hoe we kunnen samenwerken.

Karel glimlacht. Dus dit is de echte Peter Verspalt waarvan Kurt onder de indruk was geraakt. Peter Pan doet meer dan door de lucht zweven. Hij zwemt vlot mee met de stroming, weet perfect het moment aan te voelen om controle te nemen over het gesprek en durft meteen naar het doel te mikken. Karels eerste indruk over Petertje Pannetje is zeker positief.

- Goed dat je met de deur in huis valt. Ik zal even duidelijk zijn als jij. Ik ben inderdaad bereid je een verkiesbare plaats in ons district te bezorgen, de derde plaats op mijn lijst. Dat zal me toelaten je aan het werk te zien, in onze partij, in commissies, in je kiescampagne, in de media. Ik ben nu Vlaams minister voor economie en daarvoor ben ik federaal minister geweest voor justitie. Ik zou graag nog één keer minister zijn in de volgende regering en daarna wil ik mij terugtrekken. Het klopt dus dat ik in de loop van mijn volgende ministerschap een opvolger voor de streek wil helpen opklimmen en jij lijkt mij uit het juiste hout gesneden. Ik bezorg je een startpositie en wil dan zien wat je ervan bakt.

- Dit zijn exact de woorden die ik hoopte te zullen horen. In principe ben ik uw man. Ik verneem graag de wederdienst die je in gedachten hebt.

- Kort, bondig en to the point. Ik hou van zulke gesprekken als het over zaken gaat. Zo blijft er in het leven voldoende tijd over voor de zaken die echt belangrijk zijn, namelijk genot en plezier. Ik vraag je om met mij een eindje mee te rijden in mijn wagen, zodat we dat samen rustig kunnen bespreken. Kurt zal dat niet kwalijk nemen. Hij weet dat ik weinig vertrouwen

heb in de discretie van gebouwen en zeker van politieke gebouwen. Bovendien is dit tussen ons. Het komt ook nog mooi uit want ik heb straks een vergadering in Gent. Kurt, je kent mijn standpunt en ik bedank je voor deze leuke ontvangst. Wil je Herman verwittigen dat we wegrijden?

Ondertussen is Karel gaan rechtstaan en zonder op een antwoord te wachten zoekt hij naar zijn jas en zijn aktetas. Peter is wat verwonderd maar hij staat ook recht. Hij is nu eindelijk zo ver geraakt en wil wel mee tot het einde. Kurt geeft een kort bevel over de telefoon en komt dan van zijn gasten afscheid nemen. Hij begeleidt de twee mannen naar de binnenkoer tot bij de grote BMW met getinte ruiten van de minister. Naast de wagen staat een imposante neger van zo'n jaar of vijftig, ontspannen warme blik, soepel en gespierd, sportief gekleed. Hij houdt een achterportier open. Vooraleer in de auto te stappen zegt Karel hem enkele woorden.

- Dank je, Herman. We rijden eerst rustig wat rond in de buurt om daarna mijnheer Verspalt hier terug bij zijn wagen af te zetten zodat we nog op tijd in Gent zijn.

In de auto herneemt Karel onmiddellijk het woord.

- Herman is tweehonderd procent te vertrouwen. Zijn mama was inwonende huishoudster bij mijn ouders tijdens mijn kindertijd. Herman en ik hebben ongeveer dezelfde leeftijd en we zijn dus jeugd vrienden. Zijn echte naam is anders, maar als kind kon ik zijn naam niet uitspreken en ik noemde hem Herman en dus noem ik hem nu nog zo, uit gewoonte. Herman is mijn chauffeur, lijfwacht, secretaris, engelbewaarder en vooral is hij mijn vriend. We spreken hier vrijuit.

- Oké. Deze situatie is voor mij wat ongewoon en maakt mij nu nieuwsgierig naar de prijs die je wil vragen om mij te lanceren in het parlement.

- Wel, luister Peter. Ik ben nogal welstellend geboren en heb goed geboerd, zowel in zaken als in de politiek. Eerlijk gezegd heb ik voldoende geld, invloed, relaties, enzovoort. Gezien ons beider posities is het evident dat we in de toekomst nu en dan ook lucratieve zaakjes zullen regelen, denk maar aan de mogelijkheden in de bouwsector in Doel binnenkort. Maar dat hoort bij de gang van het politieke leven. Ik ben dus niet geïnteresseerd in uw geld of invloed. Ik vraag dat je een stukje van je eigen persoon inzet. Ik wil seks hebben met jou.

- Pardon?

- Je hebt me goed begrepen. Je bent een gezonde man van in de dertig, in de volle fleur van uw leven. Ik wil dat je me daarvan wat laat genieten.

- Voor alle duidelijkheid, ik ben getrouwd, gelukkig getrouwd en bovendien trouw. Daar komt bij dat ik helemaal niet homofiel ben. Ik ben geïnteresseerd in uw hulp op het politieke schaakbord en ben bereid op datzelfde schaakbord een wederdienst te doen, maar u mengt blijkbaar graag verschillende niveaus door elkaar.

- Rustig maar. Je bent niet zover geraakt in zakelijk succes door altijd maar zuiver zakelijke dingen te doen. Ik bekijk het zo: ik ga je laten genieten van een unieke manier om snel en hoog van start te gaan in de politiek en als wederdienst vraag ik dat je mij ook laat genieten. Ik ben bovendien blij dat je niet homofiel bent, ik ben dat ook niet. Ik ben een genierter en sta voor veel open op vlak van genot. Dankzij die instelling heb ik al veel vormen van genot ontdekt. Het wordt een plezier je hierin in te leiden. En geloof me, uw huwelijk heeft daar niets mee te maken. Ik vraag je niet ontrouw te zijn aan de liefde voor je vrouw.

Peter had dit helemaal niet verwacht en is volledig uit zijn lood geslagen. Die man meent wat hij zegt. Dit is potverdikke de man die hem zijn droom kan helpen waarmaken en dan gebeurt nu dit ...

- Ik wil hierover nadenken en antwoord je niet zo maar.

- Denk rustig na, maar niet te lang. Hier heb je mijn gsm-nummer en je belt me voor het einde van het weekend. Oh ja, nog dit. Wat betreft ons moment van genot, het liefst van al zou ik dat bij jou thuis zien gebeuren. Als het niet anders kan weet ik wel tal van aangename locaties, maar het geeft me een kick om bij jou thuis samen te genieten.

- Ik wil nu graag terug naar mijn eigen wagen.
- Herman! Je hebt mijnheer Verspalt gehoord? ...

ETHISCH VERANTWOORD BOUWEN 1

Peter rijdt onmiddellijk weg. Hij wil nadenken. Hij stuurt eerst een sms-berichtje naar Linda: “Zaak loopt wat uit. Ik kom later en hou je op de hoogte”. Zo, dat is geregeld want Linda mag niet ongerust worden.

Peter rijdt naar de zee. Het open landschap zal zijn blik ook verwijden en de zeebries zal zijn ineen geknoopte gedachtegang loswaaien. Niet naar de Belgische kust, daar is teveel volk en mogelijks ook bekenden. Peter rijdt binnendoor naar Holland. Hij rijdt flink door, parkeert zomaar ergens waar plaats is, stapt flink door tot hij over de duinen de zee ziet. Hij stopt, haalt fors adem in, ruikt de typische zeelucht nog niet. Dichter naar de zee stappen, diep ademen, snuiven. Nu ruikt hij de zee en komt tot rust. Rustig wandelen en straks even in de duinen zitten, staren naar de zee en denken, nadenken.

“Dit had ik niet verwacht. Waarom geen geld, of een zakendeal, of een snoepreis, of gratis verbouwing van zijn huis, of ... eender wat. Die rotzak wil dat niet, hij wil mij, mijn lichaam. Ik heb dat nog nooit gedaan. Ik ben nog nooit met een man intiem geweest. Het trekt mij niet aan.”

“En sinds ik met Linda ben, heb ik niet meer met anderen seks gehad. Gaat het hier wel over seks? Voor die rotzak is het seks, maar voor mij is het dat niet. Voor mij is het een toegang tot het parlement. Ik moet niet over seks denken. Dat is slechts de prijs. Ik moet over mijn toegang tot het parlement denken. Daarover gaat het. Is het een faire prijs?”

“Economisch gezien is de prijs aan de lage kant, belachelijk laag. Wat zou dat kosten, een uurtje seks met een gigolo? Driehonderd Euro? Vijfhonderd Euro? Pas op, deze is nog maagd en dat kost natuurlijk meer. Oké, duizend Euro. Ja, duizend Euro. Dus vraagt die Karel feitelijk maar duizend Euro om mij toegang te geven tot een verkiesbare plaats voor het Vlaams parlement. 't Zijn precies solden. Da's voor niks bijna!”

“Dus de marktprijs is duizend Euro, maar is dat ook mijn prijs? Wat kost het mij? Ik geef mijn trots op. Beeld je in, zeg. Voor die man ga ik mij uitkleden, hij mag mij strelen, mij nemen. Dit kost mij trots en vermoedelijk een pijnlijke sluitspier. Maar zie wat er tegenover staat. Ik win veel meer dan ik opgeef. Ik geef mijn trots en mijn sluitspier en ik win een zitje in het parlement en misschien doe ik een nieuwe seksuele ervaring op. Als ik het zakelijk bekijk, moet ik het zeker doen.”

“Kan ik het ook anders bekijken dan zakelijk? Ja, natuurlijk. Er is Linda. Ik ben getrouwd. Ik ben haar trouw. Ik moet trouw zijn en blijven. Ik wil trouw zijn. Stel dat ik het doe, ben ik dan ontrouw? Ik begeer toch geen andere vrouw of man. Ik verlies toch geen controle over mijn lusten. Ik ben toch niet verliefd op iemand anders of onder de charmes van een ander waarvoor ik dan bezwijk. Ik ben dan toch niet ontrouw. Ik wil Linda ook helemaal niet ontrouw zijn. God, wat hou ik van haar.”

“Ik wil en moet Linda wel respecteren. Als ik met die man vrij, moet het veilig, met een condoom. Geen risico's.”

“Nee, ik denk dat ik Linda op seksueel vlak niet ontrouw zal zijn. Dit is geen geval van trouw of ontrouw, dit is zuiver zakelijk. Ik kan er wel met haar niet over spreken. Tot nu toe hebben Linda en ik geen geheimen voor elkaar. We zeggen niet alles maar we verzwijgen niks. Dit zal ik verzwijgen. Dus is het feitelijk niet oké. Of moet ik er met Linda over praten? Schat, wat denk jij? De minister wil mij neuken en dan kan ik in het parlement gaan zetelen. Vind je dit een goed plan? Nee, dat kan ik niet zeggen en Linda zal het helemaal geen goed plan vinden. Dus ben ik haar dan toch ontrouw. Dit is niet oké. Hoe zou Linda dat oplossen? Wat zou zij wel een goed plan vinden?”

“Ik moet de hele situatie gewoon omdraaien. Wil die Karel mij wel in het parlement en hoe graag wil hij dat? Kan ik hem een tegenbod doen? Ik denk wel dat ik die partij echt wel wat te bieden heb. Kan ik bij de voorzitter geraken zonder de hulp van die twee pipo's? Heb ik Kurt

en Karel wel nodig? Ik vrees van wel. Die Johan Van Hee wordt wekelijks van alle kanten bestookt door mensen die een gouden postje willen. Heb ik andere contacten die Van Hee kunnen beïnvloeden? Ik zit met leuke contacten in de bouwsector, maar ik zie niet direct iemand die de voorzitter van de liberalen zijn wil kan opleggen. Verdomme!”

“Ik moet die Karel iets anders bieden. Wat kan ik hem aanbieden? Dat smeerlapke heeft inderdaad al alles en hij bepaalt de prijs ... en die prijs is uitzonderlijk laag. Het enige probleem is dat ik niet zuiver in mijn schoenen zal staan tegenover Linda. Want ik voel dat ik voor de rest bereid ben die prijs te geven. Het is de gemakkelijkste oplossing.”

“De gemakkelijkste oplossing. Neen, de enige oplossing! Ik zie geen andere oplossing. Ofwel blijf ik Linda honderd procent trouw en geef ik mijn politieke plannetje op, ofwel verzwijg ik dit deeltje aan Linda en ga ik mijn droom proberen waarmaken.”

“Ik zie het echt niet zitten om eerst schepen te worden in Waasmunster en dan langzaam aan zelf contacten te leggen om dan over tien jaar misschien een kans te krijgen vanachter op een kieslijst. Vooral dat Kurt en Karel mij dan zullen tegenwerken. Neen, het is buigen of barsten. Het is opgeven of winnen. Het is honderd procent Linda en geen parlement of vijftiennegentig procent Linda en het parlement. Zo gezien moet ik het doen natuurlijk.”

“Rest de vraag, is het wel verantwoord om op die manier in de politiek te stappen? Iedereen zegt dat politici zakkenvullers zijn en machtsspelletjes spelen voor hun eigen goed en genot. Mijn bedoelingen zijn goed in de politiek maar ik zit er nog niet in en ik moet al met hun spelletjes meespelen. Is dit de echte prijs? Wie niet meespeelt, komt er niet in. Je moet eerst je handen al goed vuil maken alvorens je mag binnenkomen. Zijn dat de clanregels? Ik open mijn aars voor mijnheer de minister en dat is meteen de openingsceremonie voor mijn intrede in de politiek. Zijn intrede in mij symboliseert mijn intrede in de politiek. We komen binnen langs de grote poort ... Ik laat mij pakken en daarna pak ik terug. Dat is de mentaliteit die van mij verwacht wordt. Zo willen ze zien of ik uit het juiste hout gesneden ben om een grote politicus te worden.

Wil ik dat spelletje meespelen? Heb ik het ervoor over? Ik heb niet de indruk dat de prijs echt hoog is. Het maakt mij allemaal des te nieuwsgieriger om binnen te geraken in de politieke wereld. Dit is duidelijk geen gewoon clubke. Dit is wel iets anders dan de zakenwereld. Ja, ik doe het ...!”

DE TRAP NAAR HET EERSTE VERDIEP

De betaling gebeurt in het huis van Karel Bodegraeve. Peter had hem gebeld om te zeggen dat hij akkoord was, maar dat het echt niet bij hem thuis mocht gebeuren. Zijn huis moet zijn thuis blijven. Karel had dat geen probleem gevonden.

En nu is het zo ver. De vrouw van Karel gaat regelmatig naar het theater met een vriendin en dat is vandaag ook het geval.

Acht uur 's avonds en Peter rijdt de oprijlaan op van Karels villa, parkeert en stapt naar de verlichte voordeur. Hij is nerveus, haalt diep adem en belt. Karel komt zelf opendoen, in vrijetijdskleding.

- Hallo Peter, da's mooi op tijd. Kom binnen en voel je welkom. We gaan naar de zitkamer en drinken samen eerst een whiskietje, dan gaan de zenuwen wat weg.

Peter zegt niets en gaat mee naar binnen. De whisky moet zijn werk maar doen. Er wordt weinig gezegd. De mannen lijken wel naar de muziek te luisteren. Tot Karel rechtstaat en Peter wenkt.

- Kom, Peter, we gaan samen genot zoeken. Je zal zien, wie zoekt die vindt. Als je wil mag je de fles meenemen. Eventueel rij ik je straks wel naar huis of regel voor jou een taxi als je teveel drank op hebt om zelf te rijden. We gaan naar de kelders. Zoals je ziet is dit een eerder oude villa en dat biedt het voordeel dat het huis volledig onderkelderd is. Twee van de kelders zijn voor mij ingericht als speelruimtes. Mijn vrouw weet dat ik dat nodig heb. Wees gerust, zij kent de namen niet van de mensen die komen meespelen.

Al pratend stappen de heren naar de kelders. Er zijn vier kelderdeuren, elk versierd met de reuzenafbeelding van een speelkaart en hij opent de deur met ruiten aas. Voor zichzelf associeert Peter dit met ruiten aars, maar hij vindt het in de gegeven omstandigheden niet echt leuk. Wijselijk zegt hij niets aan Karel, die intussen de kelderkamer is binnegestapt.

De ruimte meet zowat vijf op vier meter. De vloer en de muren zijn bedekt met rubberen tegels en er is een zachte verlichting. In het midden van de kamer is een manshoog gordijn, momenteel dichtgetrokken. Voor het gordijn staat een gynaecologische stoel. Karel neemt het woord.

- Welkom in mijn speelkamer. Laat ons de kleren uitdoen, dat we aan mekaar wennen en dat ik je krachtige jongemannenlijf mag bewonderen.

Peter twijfelt, ziet dat Karel inderdaad zijn kleren begint uit te spelen en volgt, nog altijd zwijgzaam. Bij zijn slipje twijfelt hij en beslist het aan te houden.

Volledig naakt stapt Karel op hem toe, rustig glimlachend, helemaal niet spottend.

- Mmh, je hebt inderdaad een strak lichaam en je bent mooi gebouwd.

Karel komt dichterbij en legt zijn rechterhand op Peters schouder, streelt over zijn rug en zakt zo af naar een bil. Peter neemt een grote slok whisky. Karel bevoelt vol de billen van Peter en met zijn linkerhand streelt hij zachtjes over Peters kruis en bevrijdt diens penis.

- Kom, we gaan samen achter het gordijn kijken.

Karel opent een beetje het gordijn en Peter ziet dat in de vloer en in de muren verschillende haken zijn en dat er vervaarlijk uitzierende kettingen hangen. In de hoek staat een vreemde tafel.

- Kijk, jij mocht de plaats kiezen waar we mekaar zouden zien om samen te genieten en je hebt voor mijn huis gekozen. Het gaat dan natuurlijk volgens mijn regels en ik bied je de meest comfortabele plaats voor deze eerste keer. Ik hoop namelijk echt dat je er van zal genieten en dat we nu en dan samen plezier zullen maken, maar dat beslis jij na vanavond. Al pratend trekt Karel het tafeltje naar het midden.

- Leg je er gerust op. Ik zal je polsen en enkels zachtjes binden en dankzij dat en de tafel zal je voor deze eerste keer een goede steun hebben. Je ziet dat er een opening in de tafel is waar je

penis vrij ruimte krijgt en daar zie je glijmiddel en condooms. Vertrouw me maar. Ik ga je rustig inleiden in nieuw plezier.

Peter twijfelt opnieuw en deinst wat achteruit. Weer een grote slok whisky. Hij kan de verdooving gebruiken en neemt onmiddellijk een tweede slok en stapt naar het tafeltje. Hij bevoelt de tafel met zijn rechterhand. Het voelt effen glad en helemaal niet koud. Hij buigt voorover. Karel begint opnieuw te praten, met zachte warme stem, maar Peter hoort al niet meer wat Karel juist zegt. Ondertussen bindt Karel inderdaad de polsen en enkels vast en staat dan recht.

- Ik ga eventjes iets halen wat ik vergeten ben. Ik ben direct terug.

Peter wil iets zeggen maar Karel gaat al weg, opent de deur en ... laat Herman binnen.

- Zo je kent Herman nog, eh Peter. Je weet dat hij mijn chauffeur is en dat hij dus voor mij de weg opent. Wees maar gerust dat hij perfect uitgerust is om bij jou voor mij de weg te openen, je zal wel zien, of beter gezegd je zal het wel voelen.

Peter wil gaan roepen maar Herman stapt op hem af en sluit hem met de hand de mond af.

Opnieuw spreekt Karel.

- Kijk, je mag weer kiezen. Je stopt met roepen of we knevelen je. Je groep maakt niets uit vermits je gezien hebt dat mijn burens tamelijk veraf wonen en mijn kelders zijn goed geïsoleerd. Ik heb wel liever dat je niet roept omdat ik het gewoon niet graag hoor. Het stoort mijn genot.

Herman voelt dat Peter opnieuw rustiger wordt en neemt zijn hand weg. Karel gaat naar een koffer die Peter nog niet had opgemerkt en haalt een camera tevoorschijn.

Herman knipt een straffere lamp aan. Eindelijk weet Peter iets te zeggen.

- Stop, dit was helemaal niet afgesproken. Ik wil dat het hier stopt, maak me onmiddellijk los.

- Je hebt gelijk, we hadden de details niet afgesproken. Ben je niet blij met de verrassingen? Verrassingen maken het leven spannend!

- Smeerlap, hier krijg je spijt van. Maak me los.

- Te laat. Ik ben de baas en ik ben duidelijk van plan hier geen spijt van te krijgen.

Ondertussen is Herman ook naakt en Karel begint te filmen. Hij filmt het gezicht van Peter in close-up, en neemt daarna de situatie goed op. Karel stopt met filmen en richt zich nog maar eens tot Peter.

- Je krijgt weer een verrassing en je mag weer een keuze maken. Je moet namelijk weten dat ik als minister van economie uiteraard zeer spaarzaam moet zijn. Ik heb een voorbeeldfunctie. Je moet kiezen tussen condoom en glijmiddel. Dat maakt het allemaal ook wat spannender.

Condoom of glijmiddel? Kans op aids of kans op pijn? Als ervaringsdeskundige raad ik je het glijmiddel aan. Zonder condoom heb je namelijk een kleine kans op aids maar zonder glijmiddel zal het zeker pijn doen en geloof me, Herman is niet klein geschapen. Het is niet voor niks dat ik aan hem vraag om de weg vrij te maken. Wat denk je, Peter?

Peter geeft zich zichtbaar over en fluistert enkel "glijmiddel". Herman gaat onmiddellijk tot actie over en wrijft rustig Peters sluitspier in en om die wat soepel te maken. Ondertussen praat Karel weer verder.

- Wat een prachtig moment. Uw kanaal heeft tot nu enkel dienst gedaan in enkele richting en gaat zo meteen open voor tweerichtingsverkeer. En er is een minister ter plaatse om dit evenement luister bij te zetten. En de pers is aanwezig. Prachtig! Zo heren, geniet er allebei maar van.

Karel neemt opnieuw de camera ter hand, zwijgt nu en filmt. En Herman gaat inderdaad over tot actie. Peter voelt eerst pijn als hij opengescheurd wordt en heeft daarna de reflex zijn verstand op nul te zetten en zich zo goed mogelijk te ontspannen. Na enkele minuten trekt Herman zich terug en verlaat de kamer. Karel filmt een laatste close-up, opent de deur om de camera aan Herman te geven en komt terug bij Peter.

- Zo, het eerste deel is voorbij. Ik hoop dat je er toch maar van genoten hebt.

Karel bukt zich over Peter en masseert diens penis.

- Kom maar, ontspan en laat het toe. Het zal je deugd doen even tot ontlading te komen. Sluit je ogen en geniet.

- Laat me gerust. Je hebt je zin gehad. Het is genoeg geweest. Maak me alsjeblief los.

- Ik wil je straks graag losmaken, maar ik heb de indruk dat je nog niet goed beseft hoe gelukkig je nu bent. Weet je wel dat je nu in de voetsporen treedt van de Engelse koningin. Net als the queen enkele jaren terug, kan jij nu zeggen dat je een “anus horribilis” beleeft! Proficiat!

Karel laat Peters penis los en streelt opnieuw diens billen en wrijft soms zachtjes over de sluitspier.

- Je hebt gelijk. Ik ga je losmaken. Je windt me helemaal niet op en ik heb helemaal geen zin om nu nog met u te spelen. Ik ga douchen. Herman komt je losmaken en zal je helpen om je aan te kleden. Drink gerust nog wat whisky, je mag de fles zelfs houden. Herman zal je naar je huis voeren met jouw auto. Ik rij achter jullie om mijn vriend terug op te pikken. Ik geef je nog een tip mee. Probeer geen domme dingen te doen. Vergeet niet dat Herman overal fors is en niet alleen aan zijn geluksbrenger ... Zo, bedankt voor de fijne avond. Volgende week of zo hoor je wel van mij. Dan toon ik je de opnames. Je zal verwonderd zijn hoe goed ik beelden kan monteren. En daarna bespreken we je toekomst nog wel. En doe vooral mijn groeten aan je fijne vrouw.

EEN EERSTE VERDIEP OF EEN KELDER?

“Heb je nog een gaatje vrij voor mij, in je agenda? Linda en jij met de kinderen zijn zondag welkom vanaf 11 uur op de barbecue bij ons thuis. Kurt en Sofie komen ook. Wij nodigen nog een tweetal andere koppels met kinderen uit. Een moment van rust en ontspanning. De week daarop begint je toekomst. Wat dat betreft stel ik voor dat we elkaar ontmoeten op dinsdag rond vijftien uur, bijvoorbeeld in hotel Acacia in Sint-Niklaas. Ik reserveer een werkzaaltje.” De e-mail van Karel is duidelijk en werkelijk uitnodigend. De prijs is betaald en dus gaat hij zijn deel van de overeenkomst leveren. Mooi zo.

Linda is blij om kennis te kunnen maken met die Karel, de man die haar Peter een vrijkaart voor het parlement moet geven.

Het is zondag en even voor twaalf komen ze inderdaad aan bij de Bodegraaves. Ze hoeven zelfs niet te bellen. Er staan enkele grote borden in de vorm van een pijl en met het woordje barbecue op die naar de tuin achter het huis leiden. Bérénice, de vrouw van Karel, is charmant. Kurt en Sofie zijn er inderdaad. Françoise Dorrekens, een belangrijke dame wat betreft het havenbeleid, ondermeer betreffende de toekomst van Doel, is daar met haar man, een hoogleraar filosofie en met hun twee kinderen. De conservator van het Antwerps Fotomuseum en zijn vrouw, een celliste, vormen het laatste koppel en zijn daar met hun elfjarige dochter.

Er werken twee barbecuestellen, eentje met vlees en eentje met vis in papillotten. Er staan ook twee witte luifels opgesteld met fris versierde tafels. Er is muziek. Er is sfeer. De kinderen spelen. De volwassenen praten gezellig. Het eten en de drank zijn lekker. In de namiddag wordt er petanque gespeeld.

Omstreeks vijf uur maken Linda en Peter aanstalten om te vertrekken en Karel neemt afscheid van zijn gasten. En daarna wendt hij zich tot Linda.

- Linda, ik ben erg blij dat we elkaar ontmoet hebben. Het is mij erg aangenaam en ik heb nog een presentje voor jou. Ik heb hier een videocassette voor jou.

Peter schrikt op, maar Karel knipoogt naar hem en legt zijn hand op Peters arm.

- Politici zijn achterdochtige mensen, lijden aan paranoia en hebben de slechte gewoonte zoveel mogelijk gesprekken op te nemen. Dat heeft het voordeel dat we over veel materiaal beschikken en zonder zijn medeweten hebben we dus ook uw Peter gefilmd tijdens onze eerste gesprekken. Ik heb voor jou een kleine montage laten maken van die beelden. Je kent je man thuis en in de zakenwereld. Ik vind het leuk dat je zo kan zien hoe hij zich inspant om het in de politiek waar te maken en je zult dan ook zien dat hij het zeker zal waarmaken. Ik wens je veel plezier met de cassette. Misschien volgen er ooit nog andere. Nog bedankt voor jullie komst en kom wel thuis. Peter, tot dinsdag dan.

Hij laat Peter de kans niet verder om te reageren, wuift nog eventjes en gaat terug naar de andere gasten.

In de auto maakt Linda al direct een opmerking.

- Peter, ik weet niet wat, maar ik voel dat er iets niet juist zit. Al twee drie dagen voel ik dat er je iets dwars zit. En als ik je zie bij Karel Bodegraave, merk ik dat je werkelijk gespannen bent. Wat gebeurt er?

- Gespannen, schat? Ja, misschien. Ik loop natuurlijk wel als over hete kolen, nu dat ik bezig ben mijn weg te zoeken in de politiek.

- Neen, Peter. Het is meer dan dat. Ik heb je toch nog al meegemaakt aan de vooravond van belangrijke besprekingen en zo. Deze keer is het helemaal anders.

- Ja, je hebt waarschijnlijk gelijk, maar vergeet niet dat politiek voor mij heel nieuw is, terwijl ik bij zakelijke besprekingen op gekend terrein speel.

- Allez, neem nu die barbecue van vandaag. Bérénice en Karel waren goede gastheren. De gasten vormden een aangename groep. Het was gezellig en de kinderen hebben zich echt

geamuseerd. Alles en iedereen was ontspannen maar ik voelde spanning bij u telkens als Karel zich tot u richtte.

- Ik geef natuurlijk aandacht aan ieder detail bij Karel. In die wereld die voor mij betrekkelijk nieuw is en waar ik hoge ambities koester, zal ik in het begin toch deels afhankelijk zijn van Karel. Misschien ben ik soms een beetje gespannen tegenover hem omdat ik het niet gewoon ben van iemand afhankelijk te zijn.

- Soms een beetje gespannen? Komaan, Peter. Toen hij mij daarjuist die cassette gaf, stond je op springen. Wat is dat trouwens voor een cassette? Ik vind het wel wat vreemd.

- En ik dan? Ik wist helemaal niet dat de gesprekken opgenomen worden. En het staat mij geen klein beetje aan. Ik stel voor dat je mij straks de cassette geeft en dat ik er eerst eens naar kijk.

- We zullen er thuis samen naar kijken.

- Ik wil ze graag eerst zien. Ik ben onverhoeds gefilmd en dan hebben ze voor jou zagezegd een leuke montage gemaakt. Ik vind het een rare zaak en ik heb het recht om dat eerst zelf te zien.

- Samen uit, samen thuis, schat. De cassette was duidelijk voor mij bestemd. En die spanningen moeten van de baan. Ik wil bovendien dat alles tussen ons duidelijk blijft. Je hebt toch niets te verbergen van tijdens die gesprekken., of wel soms? We kijken er samen naar, ik sta erop.

Peter durft niet verder aandringen. Linda is nu al wat achterdochtig en heeft natuurlijk de spanningen gevoeld bij hem. Op het thuisfront moet alles rustig blijven.

- Je hebt gelijk, schat. We kijken straks samen en dan zien we wel hun montage of trucage of hoe noem je zoiets... Zeg, nu even wat anders. Die Joris van dat fotomuseum is een boeiende man. Hij heeft ons uitgenodigd voor een speciale tentoonstelling over architecturale fotografie in april en ik heb zijn kaartje. Persoonlijk wil ik wel graag verder contact met die man. Hoe kwam hij bij jou over?

- Ja, ik heb gezien dat jullie lang gepraat hebben en aan tafel was hij interessant en charmant. Ik ga zeker graag mee in april. Ik heb ook een uitnodiging op zak, van Eddy. Iedere donderdagavond is er ergens in Gent filosofencafé. Hij heeft het adres op zijn kaartje geschreven. We waren aan de praat geraakt over de schakel tussen filosofie en ethiek en hij vond het gesprek wel leuk. Hij beweert dat het niveau in het filosofencafé niet hoogdravend is. Er is trouwens een moderator die afremt als de discussie boven de hoofden van de helft van de aanwezigen dreigt te gaan. Enerzijds ben ik wat nieuwsgierig maar het interesseert mij niet echt. Ik zie nog wel. Zegt het jou iets?

Peter glimlacht naar Linda.

- Ik weet niet of de timing juist zit. Lijkt het je verstandig om over filosofie en ethiek te denken terwijl ik in de politiek wil stappen? Zijn die dingen tegenstrijdig of aanvullend?

- Hm, ik zie wat je bedoelt. Voel je je dan niet geroepen om ethisch aan politiek te doen? Thuis kijken ze samen naar de videocassette. Dan blijkt dat het inderdaad een montage is van enkele momenten uit opnames van de gesprekken in het bureau van Kurt. Peter ontspant zich en is uitgelaten, maar het is Linda niet ontgaan dat zijn reactie te sterk is voor iemand die zagezegd niets te verbergen heeft...

Dinsdag, vijftien uur, hotel Acacia te Sint-Niklaas. Peter is hoopvol en terug zelfzeker. Hij kijkt uit naar zijn politieke lancering. Karel Bodegraeve is meer dan machtig genoeg om hem te kunnen lanceren, de prijs is al betaald, de barbecue diende waarschijnlijk om de plooiën terug glad te strijken, Linda is van alles op de hoogte behalve van wat ze niet mag weten. De toekomst mag nu beginnen.

Karel is te laat op de afspraak, maar dat deert Peter niet. Bijna drie kwartier later komt Karel aan, groet Peter en wil eerst wat koffie.

- Zo, Peter, we kunnen hier vrij spreken. Rond twee uur heeft Herman, je kent hem wel hé, deze ruimte gecontroleerd op microfoons en camera's zodat we gerust kunnen zijn dat we niet bespied worden.

- Na uw grapje met de video voor Linda, moet ik er natuurlijk mee rekening houden dat Herman daarna zijn eigen opnameapparatuur geplaatst heeft, zeker.

Peter glimlacht terwijl hij dit zegt en kijkt Karel in de ogen. Karel glimlacht ook en denkt: "Ah, de echte Peter Pan is terug en is opnieuw zelfzeker. Dit is al veel prettiger. Dan kunnen we opnieuw spelen. Tijd om een nieuwe slag uit te delen ..."

- Ja, hou er maar gerust rekening mee. Persoonlijk, wat u betreft beschik ik over voldoende opnamemateriaal. De beelden over uw perverse hobby met een of andere neger in een anonieme kelder zijn zeer geslaagd en ik ben best tevreden over mijn montage. Bij gelegenheid zal ik u ervan laten genieten. De vergelijking tussen de volledige opname en de montage is verbijsterend. Het zit hem in de details natuurlijk. Ik word hier echt goed in. Peter reageert voorlopig niet, beslist de opmerking te negeren en wil het over zijn politieke start hebben.

- Oké, dat is duidelijk en ik verwachtte ook niet minder. Ik heb mijn deel van onze overeenkomst meer dan volbracht en we moeten het nu hebben over mijn inleiding in de partij. Enerzijds moet jij de voorzitter wat bewerken zodat ik een verkiesbare plaats krijg toegewezen en anderzijds moet ik mij inwerken in de regio, zorgen dat ik politiek naam krijg en dan mijn kiescampagne voorbereiden.

- Niet te snel, Peter, niet te snel. Je zegt dat je de prijs meer dan betaald hebt, maar dat is slechts gedeeltelijk waar. Ik bezit nu wel een zeer bruikbaar drukkingmiddel over uw perversiteiten, maar ik heb die avond zelf weinig genoten. Je was erg gespannen en bovendien had je teveel whisky binnen. Je hebt mij geen genot bezorgd, maar blijkbaar verwacht je wel dat ik je nu laat genieten in de politiek?

- Luister, Karel. Ik ben die avond naar jou gekomen en was bereid de prijs te betalen en mijn geest stond inderdaad open om mogelijks een voor mij nieuwe vorm van genot te ontdekken. Er is nooit op voorhand sprake geweest van vastbinden en filmen enzovoort. Jij hebt ervoor gekozen om die richting uit te gaan en je hebt verkregen wat je wou. Nu wil ik bekomen wat ik wil.

- Mja, zo kan je het natuurlijk ook bekijken maar ik blijf toch tot op vandaag onbevredigd. Wat denk je, we zitten hier op een discrete locatie, zonder getuigen. Daar staat een ruime sofa. Zullen we nu eerst en zonder enige druk samen het echte genot opzoeken?

- Never say never. Ik sluit het dus niet uit voor ooit in de toekomst. Maar nu moet onze overeenkomst eerst worden uitgewerkt.

- Dat is toch wel jammer. Vooral dat ik feitelijk geen enkele reden meer heb om mijn deel van de overeenkomst uit te werken, zoals jij zegt. Er staat niets op papier en ik heb de videocassette. Ik ken je charmante vrouw en kinderen en ik ken heel wat zakelijke en persoonlijke relaties van jou. Bij onze partij kan ik je maken of kraken. Ga je bij een andere partij, dan komt de cassette bij de pers boven water van zodra je wat teveel politieke invloed begint te hebben. Ik ben je niets meer verschuldigd. Ik denk dat het beter is dat je weer gewoon zakenman wordt.

- Ik denk ten eerste dat je de macht van die cassette overschat. Je kan mij ermee vervelen maar meer niet. Ik denk ten tweede dat je zou kunnen verschieten hoe ik langs een andere weg bij de top van de liberalen kan geraken. Je kunt waarschijnlijk mijn politieke carrière tegenhouden maar ik kan vermoedelijk de jouwe doen ophouden. Ik raad u dan ook aan nu gewoon mee te werken volgens onze aanvankelijke overeenkomst.

- Ik stel u een compromis voor. Ik zal u inderdaad laten verkiezen en je komt in het parlement en binnen enkele jaren wordt je waarschijnlijk minister. Maar jij moet voor mijn genot zorgen. En vermits je dat blijkbaar niet zelf kunt, moet je mij uw vrouw ter beschikking

stellen. Ik vind haar zeer sensueel. Ze is mooi en bovendien straalt ze iets dierlijks uit. Zij kan mij heel zeker genot verschaffen en dan vernietigen jij en ik samen mijn videobeelden. Ik stel u een faire combinatie van genot, een propere lei en een mooie toekomst voor.

Peter staat recht en kijkt Karel in de ogen.

- Jij bent ziek. Uw zieke gedachten doen je wegglijden uit de echte wereld. Voor de tweede maal maak jij op een cruciaal moment jouw keuze en voor de tweede maal zal het jou alles behalve genot opleveren, wees daar maar zeker van.

Peter verlaat het zaaltje, verlaat de parking, verlaat eventjes de bewoonde wereld en gaat lucht scheppen langs de Schelde. Shit, shit, shit! Wat nu? Ik sta nergens. Als ik in de politiek wil, moet ik van nul herbeginnen. Ik ben te ver geweest in die kelder en heb niet alles verteld aan Linda. Er loopt een gek rond met een gore cassette over mij. Wat nu?

ETHISCH VERANTWOORD BOUWEN 2

Peter krijgt niet veel tijd om alleen in zijn hoekje na te denken, want de volgende dag reeds, brengt Karel Bodegraeve een bezoek aan Linda op haar kantoor in haar immobiliënbedrijf.

- Goeie morgen, Linda. Wij twee moeten praten. Je moet mij daarvoor wat tijd gunnen.

- Ja, dat kan. Gaat het over Peter?

- Voornamelijk wel, maar zijn succes in de politiek is deels afhankelijk van jouw medewerking.

- Is het dan niet beter dat Peter erbij komt? Ik kan hem bellen.

- Neen, daar is nu geen tijd voor. Ik moet je trouwens eerst nog iets laten zien. Ik vraag mijn chauffeur het nodige te brengen.

Karel verlaat het kantoor en komt onmiddellijk terug met Herman. Deze brengt een draagbaar teeveetje binnen, zo'n model met ingebouwde videospeler. Hij installeert het toestel op een tafeltje en verlaat terug het bureau.

- Kijk, Linda. Peter wil enorm graag in de politiek. Je zult zo meteen zien hoe ver hij bereid geweest is te gaan om daarin te slagen. Maar hij vergaloppeert zich wat de laatste dagen en jij kunt hem helpen. Laat ons eerst naar een cassette kijken.

Linda krijgt de beelden te zien waarop Peter als enige duidelijk herkenbaar is en genomen wordt door een zwarte man. Tal van vragen komen op haar af, vragen en verwarde gevoelens. Zij had al een gevoel van wantrouwen tegenover Karel Bodegraeve en ze weet niet goed hoe te reageren in zijn bijzijn. Zij voelt intuïtief wel dat ze tegenover deze man haar gevoelens en verwarring niet wil laten blijken. Gelukkig neemt Karel zelf het woord.

- Peter heeft ervoor gekozen om de gang van zaken te forceren. In de plaats van zich in te zetten voor de partij, eerst in Waasmunster en dan te proberen op te klimmen, wil hij direct doorstoten naar het parlement. Hij dacht dat hij over voldoende troeven beschikte om hierover te onderhandelen. Toen bleek dat de politiek meer verwacht dan iemand die ambities en relaties heeft, heeft hij zichzelf en zijn eigen lichaam in de schaal geworpen. Ik heb dat natuurlijk toegelaten en heb daar beelden van laten maken om iets in handen te hebben om Peter wanneer nodig wat in toom te kunnen houden. En die bewuste beelden heb je nu zopas gezien. Peter wou namelijk gebruik maken van mijn invloed en mij in ruil genot aanbieden. Ik heb inderdaad de nodige invloed en ben nog steeds bereid die voor hem te gebruiken, maar, laat ons eerlijk zijn, veel genot heeft hij mij niet te bieden. Zijn gretigheid heeft mij wel gediend en hij heeft mij bovendien op een rijk idee gebracht. Hij heeft mij aan genot doen denken en daardoor dacht ik aan u. Jij kan Peters politieke start in de hoogste versnelling brengen. Ik vind u een heel mooie maar vooral verleidelijke vrouw en ik voel bij u een speelse sensualiteit. Jij kunt mij zeker wel genot geven en jij hebt dus de sleutel in handen om Peter in de politiek te laten succes hebben. Wat denk je?

- Ik denk dat u dringend mijn kantoor moet verlaten.

Linda staat recht en gaat naar de deur. Karel staat ook recht.

- Geen probleem. Ik begrijp dat dit eventjes moet bezinken. Ik laat je de teevee en de cassette en ik verneem binnenkort wel meer van u.

En Karel gaat weg. Maar zijn woorden en zijn cassette zijn er nog. Ongeloof! Dit kan niet waar zijn. Peter doet zo iets niet. En die Karel is duidelijk niet te vertrouwen. Vertrouwen. Tot nu toe heeft Linda Peter voor belangrijke zaken altijd vertrouwd. Maar hij doet de laatste zo raar. En ze had al de indruk dat Peter iets wegmoffelde. Maar zo iets? Het moet waar zijn, want die Karel weet ook wel dat Linda dit zal aankarten met Peter. En toch is het niet te geloven. Maar daar ligt de cassette. Linda hoeft die zeker niet terug te zien.

Linda neemt haar wagen en rijdt naar de manege in Heusden. Zij wil eventjes paardrijden en rustig nadenken. Zij wil alleen zijn en roepen. Zij wil die druk weg, zij wil terug kunnen voelen en denken. Zij wil die spanning weg en tot rust komen. Ze gaat zo snel mogelijk bij

haar paard, voelt de warmte en de soepele kracht van de spieren. Om het paard niet nerveus te maken moet Linda zelf wat rustig zijn, rustig opwarmen en dan even een galop. Linda hoopt op een bevrijdende galop, roept en jaagt het paard wat op, maar het paardrijden brengt geen rust en Linda voelt zich zelfs wat schuldig tegenover het dier. En dan komen bij Linda de emoties toch vrij en zij begint eindelijk te wenen. Zij houdt in aan de rand van een bos waar ze het paard met de leidsels kan vastbinden en toch laten grazen. Ze gaat op de grond zitten, voelt alleen maar pijn en woede. Pijn omdat haar prachtige intimiteit met Peter beschaamd is. Woede omdat Peter blijkbaar zichzelf niet onder controle houdt en zijn stomme ambitie de bovenhand laat nemen.

Waarom doet Peter dat? Toch niet om in de politiek te geraken? Hij heeft mij dingen verzwegen, heeft mij belogen en is mij ontrouw ... om in het parlement te geraken?

Moet dat dan op die manier? Mijnheer is jong, heeft succes in zaken, heeft relaties te over. Mijnheer heeft succes in plaatselijke verkiezingen en nu moet het vooruit gaan. Mijnheer is ambitieus. Mijnheer heeft zijn zinnen op iets gezet en hij moet het hebben. Nu! Mijnheer botst daarbij op een smeerlapke en kijkt plots niet meer verder dan zijn neus lang is. Ah nee, want mijnheer moet in het parlement. En wel zo snel mogelijk.

Onze relatie is dan van geen belang meer. Hij mag mij dan dingen wijs maken en mag mij dan dingen verzwijgen. Hij mag mij dan beliegen en neemt mij en de kinderen zelfs mee naar het huis van de smeerlap.

Ons huwelijk is dan plots bijkomstig en hij mag mij ontrouw zijn. Als een paard met oogkleppen galoppeert hij dan recht vooruit en kijkt niet meer naar mij en hij kijkt zelfs helemaal niet meer want hij ziet zelfs de camera niet.

De woede maakt weer plaats voor pijn. Deze relatie en dit gezin betekenen ontzettend veel voor Linda en zij dacht tot op vandaag dat Peter op dezelfde lijn leefde en voelde.

Ik begrijp het niet. Ons huwelijk, ons gezin, ons bedrijven, ons gezin; alles hebben we samen opgebouwd, mooi en open. En we kunnen iedereen recht in de ogen kijken. En plots gaat hij zijn eigen gangetje en geeft alles op. Hij is geen mooie man meer. Hij is geen goede vader meer. Hij is geen correcte ondernemer meer. En hij zit bijlange nog niet in dat verdomde parlement. Ik begrijp het niet en ik wil zijn uitleg horen. En ik wil weten waarom dit bij mij pijn doet maar bij hem niet. Ik voel een diepe messteek en hij houdt potverdomme het mes vast! Linda voelt koude opkomen bij haar vanbinnen en zij wil die koude helemaal niet.

Linda stuurt een sms: "We moeten praten. Om 2 uur thuis"

Beheerst rijdt ze recht terug naar de manege en vraagt een stalknecht om het paard te verzorgen. Met haar wagen keert ze naar huis en wil koffie, straffe koffie. Over een halfuurtje moet Peter ook thuis zijn.

Het gesprek heeft plaats aan de keukentafel. Linda en Peter zitten tegenover elkaar. Er is koffie. Linda vat zonder omwegen de koe bij de horens.

- Karel Bodegraeve heeft mij deze morgen een andere videocassette getoond waarop jij naakt genomen wordt door een zwarte man. Hij heeft mij gezegd dat jij op eigen kracht niet meer in het parlement geraakt. Hij heeft mij gevraagd seks te hebben met hem zodat jij toch nog in de politiek kunt. En nu is het aan u.

Het blijft eerst stil. Peter wil opstaan om naar Linda toe te gaan, maar ...

- Ik wil dat je blijft zitten en ik wil eerst uw reactie horen.

- Schat, het loopt allemaal uit de hand.

En weer wordt het stil. Maar Linda wil geen stilte.

- Dat mag je wel zeggen. Ik wil het van u horen, Peter.

- Alles is verkeerd beginnen gaan als die Karel op het toneel verschenen is. Hij heeft mij totaal misleid en ik heb mij laten vangen als een kerstekind.

- Zo is het niet, Peter. Die Karel is misschien een smeerlap maar gij hebt het toch toegelaten. Gij hebt mij belogen. Gij zijt mij ontrouw geweest. Niemand heeft u gedwongen, hé Peter. Gij hebt dat allemaal wel gedaan. Het zijn wel uw keuzes, hé.

- Neen, het zijn mijn keuzes niet. Ik ben niet gedwongen, maar ik was mezelf niet meer. Ik wou persé in de politiek en ik dacht niet meer na. In het begin dacht ik dat ik de touwtjes goed in handen had en dat ik het spel slim speelde. Maar blijkbaar ken ik de spelregels niet en er is ongelooflijk vals gespeeld.

- Ik heb het niet over de politiek, verdomme. Ik heb het over u en over ons huwelijk, de kinderen, ons gezin, over alles wat we samen hebben opgebouwd en dat plots voor u niet meer meetelt. Gij wilt misschien minister worden maar ge zijt het bijlange nog niet. Maar ge zijt wel mijn man, de vader van mijn kinderen, den baas van ons bedrijf en ge gedraagt er u niet naar. En dat is uw keuze!

Linda houdt haar tranen niet langer op, weent zachtjes. Peter weet het nu zelf ook niet meer en durft niet op te staan om naar Linda toe te gaan. Dat is nochtans waar Linda op hoopt, naar tracht, maar niet krijgt.

- Verdomme!

Linda heeft het geroepen. Peter beweegt nog niet.

- Peter! Wij konden elkaar vertrouwen. Wij spraken altijd op voorhand af voor belangrijke dingen. Waarom?

- ...

Zij staat zelf op en gaat naar haar kamer, alleen met de pijn die blijkbaar niet meer gedeeld wordt door Peter. Ik zal u steunen en liefhebben, in goede en kwade dagen. Blijkbaar telt dat nu niet meer ...

Het lijkt misschien vreemd op het eerste gezicht. Met haar mama kan Linda praten van vrouw tot vrouw en haar mama is ook getrouwd met een zakenman. Met haar papa kan Linda praten over zaken. Toch kiest ze om 's anderendaags met haar papa te gaan praten. Ze moet alleszins praten met iemand, zij heeft nood aan een klankbord. Misschien kiest ze om met haar papa te praten omdat het bij Peter om zaken draait. Gisteren is Peter als man en als vader kopje onder gegaan en niet terug boven gekomen. Neen, zijn politieke ambitie staat in de weg. Haar mama kan haar niet helpen.

Linda heeft aan haar papa het hele verhaal gedaan, van alles wat ze weet, met alle details. En Freddy Bontinck heeft alleen maar geluisterd, heeft haar laten vertellen. En Freddy neemt haar eventjes in zijn armen, drukt haar tegen zich aan, laat zijn warmte voelen en naar haar doorstromen.

- Mijn mooie meid, uw hart is rein maar heeft nu veel pijn. Wat verwacht je nu van mij?

- Ik heb u alles verteld wat ik weet, maar ik kan niet helder meer denken. Ik wil gewoon uw kijk op mijn verhaal horen. Ik verwacht niet dat je me zegt wat ik moet doen en ik wil geen goede raad. Ik wil als het ware uw analyse.

- Ja, da's goed. En dus zal ik eerst over iets anders praten en dan komen we d'er wel. Weet je nog, toen je afgestudeerd bent, hebben mama en ik je een aandelenpakket gegeven. Hoeveel was dat toen waard?

- Ik begrijp niet goed waarom je daarover begint, maar het was vijftientig miljoen frank.

- Ja, da's juist en voor mijn gemak gaan we efkes voort rekenen in franken, wil je? En heb je dat pakket nog of heb je het geld gebruikt?

- Ik heb het nog en heb het steeds als een apart pakket beheerd. Het heeft voor mij ook een aparte betekenis en ik heb het nog niet nodig gehad om te leven en te werken. Het heeft wel deels als borg gediend om mijn immobiliënbedrijf te starten.

- Da's goe, meid en ik ben blij voor jou. En hoeveel is dat pakket nu ongeveer waard?

- Ik heb daar jaarlijks gemiddeld vlot acht à tien percent winst op gemaakt en bij geïnvesteerd en ik heb een paar goede zaken gedaan. Het is nu ongeveer zestig miljoen waard.

- Da's flink geboerd. En je hebt niet alleen een paar flinke zaken gedaan. Je zult af en toe wel verlies genomen hebben en je hebt moeten beslissen om te kopen en te verkopen, hé.

- Ja, natuurlijk.

- Wel, toen je trouwde met Peter heb je jezelf geïnvesteerd. En je hebt mooie momenten beleefd en soms problemen gehad. Toen je trouwde had Peter een zekere waarde voor u. En tijdens jullie huwelijk is die waarde regelmatig gestegen of soms gedaald. En je kunt je afvragen hoeveel hij nu voor je waard is. Je moet feitelijk beslissen of je het aandeel Peter moet verkopen of dat je gaat bijkopen, jezelf opnieuw investeren in jullie relatie.

En het wordt stil. Linda denkt na. Ze hoort het einde van het verhaal van haar papa niet meer. Ja, Peter was haar veel waard toen ze trouwde en hij was een beloftevolle investering. En zij ziet flitsen van beelden van tal van momenten die ze samen beleefd hebben. En ze voelt terug de warmte in zich die ze bij die momenten ook gevoeld heeft ... en ze voelt de koude nu.

Peter brengt haar geen warmte meer op, integendeel. Moet ze hem verkopen? Of moet ze investeren in hun relatie? Is hij dat waard of heeft hij al teveel koude binnen gebracht?

- Ik voel dat ik heel diep gekwetst ben. Niet zozeer omwille van wat ik op die video met die man gezien heb. Het raakt mij wel, maar niet zozeer omdat hij met iemand anders seks heeft beleefd, toch niet op die manier. Maar wel omdat hij mij en de kinderen zomaar verloochent. Hij bedriegt ons ... hij bedriegt mij en de kinderen, en hij bedriegt zichzelf. En dat allemaal voor ambitie. Hij is altijd ambitieus geweest in zaken en zo, maar Peter is altijd Peter gebleven. Deze Peter ken ik niet. En deze Peter wil ik niet.

Opnieuw een stilte, en ook Freddy blijft stil. Linda denkt en herneemt na een tijdje

- Ik heb Peter hierover aangepakt en heb hem verteld wat ik wist. Ik heb hem gezegd wat ik voelde en wat dat voor mij betekent. En hij bleef gevoelloos. Peter is veranderd en die nieuwe Peter staat in de weg van mijn Peter. Ik hou van Peter, maar niet op deze wijze en ik wil niet nog meer pijn hebben. Ik voel dat ik mij afsluit voor hem.

- En wat ben je plan? Wat zou je willen?

- Ik wil mijn vroegere Peter terug of anders hoeft het voor mij niet. Ik ben echt geschrokken dat hij tijdens ons gesprek niet opnieuw koos voor mij. En dat doet pijn. ...

Tranen komen op. Freddy laat zijn dochter wenen, neemt haar beschermend in zijn armen. En Linda komt terug wat tot rust en herneemt:

- Ik wil het nog een keer proberen voor Peter, maar nu op een andere manier. Ik wil geen tweede gesprek zoals gisteren. Ik doe iets anders Wil je mij helpen?

- Vertel maar en dan zie ik wel.

- Weet je nog, die Engelse groep investeerders die interesse hadden om VersElec en Versair over te nemen? Ik ben van plan hen mijn aandelen te verkopen en ik vraag jou of je hetzelfde wil doen.

- Wat is je bedoeling?

- Peter heeft slechts dertig percent van de aandelen in VersElec en weliswaar vijftig van Versair maar Versair is afhankelijk van VersElec. Mijn bedoeling is tweeledig. Enerzijds wil ik proberen Peter op die manier wakker te schudden. Hij heeft recht op een tweede kans. Ik heb het gisteren geprobeerd op een persoonlijk vlak en dat is niet gelukt. Ik wil het nu proberen op een zakelijk vlak en hij krijgt die tweede kans. Als hij ziet dat ik mijn aandelen wil verkopen en dat hij moet onderhandelen voor het behoud van zijn bedrijf, komt hij er misschien toe om zich de juiste vragen te stellen. En dan zien we wel. Anderzijds is het een goede zaak als ik geen aandelen meer heb in die twee bedrijven mocht het op een scheiding uitdraaien. Dan is dat probleem al uit de voeten. Bovendien heb ik de mogelijkheid om interessante stukken grond op te kopen in Portugal en ik overweeg mijn immobiliën daar verder uit te bouwen. Ik ga het gewoon doen.

- Is uw familienaam toevallig Bontinck, mevrouw?

Freddy glimlacht. Hij vindt het idee van zijn dochter wel leuk. Hij wou dat hij er zelf was opgekomen.

- Linda Bontinck, je hebt mijn volle steun.

- Dank je, papa. Maar begrijp me goed. Mijn voornaamste bedoeling is om Peter terug met beide voeten op de grond te krijgen zodat al de rest ook terug zijn kans krijgt.

- Dat weet ik wel, Linda en het is goed zo.

VERWAR NOOIT KELDER MET FUNDERINGEN ...

Peter ziet het niet. Hij neemt het Linda erg kwalijk dat zij haar aandelen verkoopt, net nu, net nu hij moeilijkheden heeft met zijn nieuwe plannen. Hij kan haar toch op een andere manier helpen om te investeren in Portugal. Waarom laat Linda hem niet meer toe? Is dit dan wraak voor zijn misstap? Moet hij gestraft worden of zo? En als Peter al begrip opbrengt voor het feit dat Linda haar aandelen wil verzilveren om geld te hebben voor Portugal, dan nog is het vreemd dat haar vader ook verkoopt want die heeft geld en mogelijkheden in overvloed. Praten gaat niet meer. Linda en Peter zitten allebei op een volledig ander spoor. Peter is zich hier zeer goed van bewust en zoekt zijn schoonvader op. Freddy Bontinck is akkoord om met Peter te praten, bij hem op kantoor. Het kantoor van de betonboer ligt op het industrieterrein van Zele. Het is een groot terrein voor alle vrachtwagens en voor de grote hopen zand en keien. Moderne hangars staan opgesteld om de cement, het materiaal en het onderhoud van de vrachtwagens te herbergen. Maar op het terrein stond vroeger ook een oude villa toen Freddy het kocht. Hij heeft die oude villa volledig in orde laten brengen en ingericht als kantoorruimte. Het gebouw heeft stijl.

Peter parkeert zijn wagen en loopt de trappen op naar de inkomhal. De deur staat open en hij gaat binnen. Onmiddellijk rechts is het kantoor van de secretaresse. Zij ontvangt hem vriendelijk. Het gelijkvloers van de villa is verder ingericht voor de bedienden. Maar Peter mag de imposante trap op naar de fraaie open wachtruimte op het tussenverdiep. De secretaresse opent de deur rechts van de wachtruimte en meldt Freddy dat zijn schoonzoon er is. Peter mag onmiddellijk naar binnen. Het kantoor van Freddy Bontinck straalt gezellige smaak uit. Het is volledig ingericht als een Engelse bibliotheek, met wandhoge boekenkasten, een mooie werktafel en een knusse zithoek, alles in zuivere Chippendale. De zithoek staat dichtbij de twee hoge ramen die uitgeven op de achterkant van de villa en zicht bieden op een mooie tuin met aansluitende weiden en akkers. Freddy begroet zijn schoonzoon en nodigt hem uit naar de zithoek, waar koffie, thee en koekjes staan.

- Zo, Peter, ga zitten. Kom je voor Freddy-de-schoonvader of wil je met mijnheer Bontinck-de-zakenman praten?

- Dank je. Ik denk dat ik met allebei zal spreken, maar ik kom in de eerste plaats voor jou, als mijn schoonvader.

- Welaan dan, steek maar van wal.

- Linda en ik hebben een arbiter nodig. We maken er een ingewikkeld soepje van. Er is onze relatie. Er zijn de kinderen. Er zijn onze gemeenschappelijke bedrijven en nu die poging tot verkoop van de aandelen. Er zijn de plannen van Linda om gronden te kopen in Portugal en ik heb nog steeds een voet tussen de deur voor een politieke loopbaan. Ik weet het, bij aanvang ben ik schuldig en ik ben stom geweest. Maar ik hou van Linda en ons gezin telt voor heel veel. We kunnen niet meer praten. We leven naast mekaar. Zo gaat het niet.

- En ben je zeker dat ik de juiste persoon ben om als arbiter op te treden. Linda is mijn dochter.

- Ik weet het. Ik heb voorgesteld aan Linda om een relatietherapeut aan te spreken, maar zij vindt ook dat zo een therapeut wel heel ver af staat van de wereld waarin Linda en ik leven. Jij kent ons allebei en jij leeft in dezelfde wereld als wij en ik vertrouw je.

- Wat verwacht je van mij?

- Hulp. Of toch minstens wijze raad.

Het blijft een poosje stil. Je kan zien dat Freddy de vragen laat bezinken en nadenkt. Een beetje afwezig roert hij met een lepeltje in zijn kopje om dan Peter aan te kijken. Zijn stem klinkt een beetje sloom.

- Je hebt bij het binnenrijden daarjuist de hopen zand gezien. Wanneer dat zand door de betonmolens gedraaid wordt, is het daarna onherkenbaar en het wordt deel van het beton. En

jij wordt sinds enkele maanden door de politieke molen gedraaid en Linda herkent je al niet meer. De Peter van wie zij houdt is aan het verdwijnen.

Peter veert recht. Wat nerveus komt bitsig een deel van zijn opgekropte woede naar boven.

- Heel deze zaak wordt opgeblazen! Ik heb verdomme één fout begaan. Eén. En ik weet dat het stom was van mij. Maar daarom ben ik toch plots geen andere man?

- Jij beziet het als één fout. Blijkbaar zien sommige mensen dat anders. Ik kom hier niet als arbiter in tussen, Peter. Jij bent voor mij de man die mijn dochter pijn doet!

- ... Kunnen we het dan strikt zakelijk houden? Ik stel je voor om de overname van VersElec met de Engelsen te stoppen en dat wij samen fifty-fifty doen, ook voor VersAir. Het zijn twee heel degelijke beleggingen en ik hou graag mijn geld voor mijn politieke campagne.

Freddy's ogen staan hard en hij kijkt ijskoud recht in de ogen van Peter.

- Geen interesse. Er bestaan voldoende bedrijven waarin ik interessant kan beleggen en waar de bedrijfsleider zich ten volle inzet voor de rendabiliteit van mijn centjes en het niet beschouwt als een bijberoep.

- Dat is dan duidelijk. Ik heb van u geen wijze raad gekregen, maar ik weet nu tenminste wel wat ik moet doen ...

Grimmig gaan beide mannen uit elkaar. Diezelfde dag nog belt Peter voor een afspraak met de onderhandelaar van de groep Engelse investeerders. Hij komt tot een goede deal met hen en blijft voorlopig de bedrijfsleider.

Maar met Linda is de scheiding onvermijdelijk en die wordt dan ook ingezet. Peter behoudt het huis en zijn bedrijven, maar zijn hart is leeg. Koppig en meer vastberaden dan ooit wil hij zijn politieke plannen nu verwezenlijken. Hij zoekt in zijn relaties naar andere contacten die hem rechtstreeks kunnen leiden tot Johan Van Hee. Maar die relaties zijn voorzichtig. Het zijn bijna allemaal ondernemers en bedrijfsleiders en die zien natuurlijk ook wel dat de familie Bontinck haar aandelen in Peters bedrijven verkoopt en dat een hier eerder onbekende Engelse groep in de plaats komt. De meeste relaties verkiezen even de kat uit de boom te kijken alvorens Peter bij hun eigen politieke contacten te introduceren.

Maar de tijd staat niet stil en de datum van de volgende verkiezingen komt steeds dichterbij. Peter neemt dan maar terug contact op met Kurt en die zorgt dat Peter opnieuw aan tafel gaat zitten met Karel Bodegraeve. Een ontmoeting wordt geregeld en heeft plaats op een avond in de speelvilla te Belsele.

Karel weet nu natuurlijk dat hij alle troeven in handen heeft en dat Peter de vragende partij is. Karel zit er volledig ontspannen bij, in badjas na een rondje in de sauna en een deugdvolle massage van een van de meisjes. Karel ontvangt Peter in een knusse zithoek. De champagne staat klaar in de koelemmer.

- Ja, Peter, ik weet wel dat je het aanvankelijk geen goed idee vond om mij hier te ontmoeten, maar ik doe het voor je eigen goed. Nu je aan het scheiden bent, kom je niet vlot meer aan je trekken en dat is niet gezond. De familie Bontinck heeft je bovendien in de tang proberen nemen in je eigen bedrijven en ik moet zeggen dat je dat prima opgelost hebt. Je hebt je prima geweed en je hebt uiteindelijk niet aan slagkracht ingeboet, noch op zakelijk en noch op financieel gebied. Chapeau! En nu moet je ontspannen, man. Je bent een gezonde kerel, dat heb ik zelf kunnen zien, weet je nog? Het is van belang dat je gezond blijft en dus moet je opnieuw plezier maken en gezonde seks hebben. En daarom ben ik blij dat ik je dit uitzonderlijke adres kan leren kennen.

- Komaan, Karel. Je weet ondertussen toch wel dat ik niet op zoek ben naar perverse seks en mijn gezondheid is prima, dank je wel.

- Hola, hola. Niet te snel oordelen, vriend. Het is waar dat ikzelf wel te vinden ben voor laat ons zeggen ietwat extremere vormen van genot dan jij, maar dit huis hier staat daar los van, is zeker niet pervers en kan je integendeel geraffineerd genot aanbieden. Ik ken je ondertussen als een man met een verfijnde smaak op het vlak van gastronomie en muziek. Wel, wat seks

betreft is het hier als in een driesterrenzaak waar uitsluitend leden van het Londense filharmonisch orkest optreden. Ontspan, Peter, ontspan en geniet.

- Vooruit maar, ik zal nog wel zien. Misschien heb je wel gelijk. Hoe dan ook, ik wil eerst met jou terug de draad opnemen omtrent mijn politieke toekomst.

- Ah, nu zijn we waar we moesten zijn. Het is me natuurlijk niet ontgaan dat je eerst via andere wegen geprobeerd hebt om mij over te slaan en om toch bij onze voorzitter te geraken. Maar ik merk met plezier op dat je nu toch terug bij Karel komt.

- Ja, ik steek het niet onder stoelen of banken. Maar vergis je niet. De Engelse investeerders en ik hebben grootse plannen en binnenkort zal in mijn zakelijke kennissenkring elke twijfel wegvallen en zal ik vlot opnieuw steun krijgen. Ik wil gewoon niet zolang wachten omdat de volgende verkiezingen naderen en ik niet nog eens enkele jaren tijd wil inboeten. Dat is de reden waarom ik hier zit. Bovendien is het zo dat ik mijn deel van onze overeenkomst reeds heb voldaan en jij nog niet. Met de video kan je mij privé geen schade meer toebrengen. Je zou het nog kunnen via de pers, maar niet zonder zelf in de problemen te komen en het is algemeen geweten dat je nog een keer minister wil zijn. Het is dus het beste voor ons beiden dat je nu ook jouw deel van onze overeenkomst regelt.

- Je hebt bijna gelijk. Het is inderdaad het beste dat onze overeenkomst volledig wordt verwezenlijkt. Maar je overdrijft wel wanneer je zegt dat jij jouw deel volledig bent nagekomen. Dankzij mijn eigen vindrijkheid heb ik destijds wel enige drukkingsmacht op jou verzameld maar je hebt mij feitelijk geen genot gebracht. En schrik maar niet, ik ga je zeker niet vragen opnieuw te proberen met mij intiem te zijn. Ik weet ondertussen dat dit mij geen enkel genot zal bezorgen. We vinden er wel iets anders op.

- Daar gaan we weer. Kom op, vertel maar wat je bedacht hebt.

- Wees gerust, Peter, we houden het gewoon zakelijk. Ik regel een gezamenlijke ontmoeting met de voorzitter en ik zal hem op voorhand al wat voorbereid hebben. En 's anderendaags begin jij in mijn villa airco te installeren, aan een vriendelijk vriendenprijsje, bijvoorbeeld ter waarde van een verplaatsing van een technicus van jou om bij mij thuis twee lampen te vervangen. Wat denk je?

- In principe ben ik akkoord, maar je factuur zal toch wel iets hoger liggen omdat je niet mag vergeten dat de installatie van je airco moet worden opgenomen in je brandverzekering en zo.

- De details regelen we nog wel. Belangrijk is dat we akkoord zijn en dat jij reeds op voorhand de juiste introductie bij Johan Van Hee zult genoten hebben. En daarna vegen we over alles de spons. Er staat u namelijk een mooie toekomst te wachten.

- Oké, doe maar. Hoe sneller, hoe liever want ik wil die verkiezing winnen.

- It's in the pocket. En we zijn hier op de juiste plaats om te vieren. Zal ik enkele vriendinnen uitnodigen om dit feest wat uitstraling te geven?

- Neen, dank je. Amuseer je maar en ik bedank je voor het adres. Het is voor mij nog wat te vroeg om te ontspannen. Dat komt nog wel. Ik ben blij en opgelucht en ben inderdaad bereid om daarna over het verleden de spons te vegen.

En aldus geschiedt. Karel en Peter ontmoeten samen de liberale voorzitter en het gesprek verloopt positief. En de dag daarop begint een ploeg van VersAir bij Karel Bodegraeve te werken.

En dan krijgt Peter een idee. Hij bedenkt dat hij Karel niet echt meer nodig heeft, vermits hij nu geïntroduceerd is in de partij. Hij heeft een werkploeg zitten in het huis van Karel en ziet plots kans op wraak. Karel is de schuldige voor wat betreft het kapot gaan van zijn huwelijk, voor zijn zakelijke problemen en voor zijn persoonlijke vernederingen. Karel is schuldig aan heel wat pijn. Peter ziet nu kans op wraak en hij wil het ook. Het zal hem deugd doen Karel op zijn beurt te zien lijden.

Peter zorgt er eerst voor dat Mario, een van zijn werfleiders, de werken in de villa van Bodegraeve gaat leiden. Mario is een jeugdvriend van Peter en hij vertrouwt hem als een broer. Voor de installatie van airco in de villa, moeten tal van buizen en leidingen geplaatst worden doorheen het huis en Mario voorziet gewoon een buis teveel ... van de kelder naar de werkkamer van Karel. De buis vertrekt in de kelder waar het hart van de airco staat. Daar heb je een wirwar van buizen, kraantjes, knoppen en hendeltjes. De extra buis krijgt in de kelder een uiteinde die vlot toelaat daar iets op aan te sluiten en meer hoeft Mario niet te doen, als het maar discreet is.

Peter komt regelmatig 's avonds op de werf, zagezegd om te controleren dat alles naar wens verloopt. En op een keer ziet Peter zijn kans schoon. De werkploeg is al weg en hij weet met zekerheid dat Karel in zijn werkkamer is. Peter gaat naar de technische ruimte in de kelder. Hij schroeft een dop aan het uiteinde van de bewuste buis los en koppelt een aparte bidon aan. De bidon bevat xavilotine, een reukloos maar dodend gas. Alles gaat goed en glimlachend draait hij de kraan van de bidon open. Hij draait zich om en ... staat oog in oog met Herman die hem overmeestert en knevelt. Herman draait de kraan terug dicht. Hij sleurt Peter naar het gelijkvloers en gaat de werkkamer binnen. Karel beëindigt een telefoongesprek. Herman zegt iets in een voor Peter totaal vreemde taal. Tijdens hun kinderjaren heeft Herman zijn Afrikaanse landstaal geleerd aan zijn vriend, wat hen beiden nu soms van pas komt. Dan stapt Karel op Peter toe.

- Goeden avond, Peter. Ik ben blij dat je persoonlijk zo regelmatig de gang van zaken hier controleert. Is alles naar wens betreffende mijn airco?

Peter is nog steeds gekneveld en kan dus niet duidelijk reageren. Maar Karel zit niet echt op een reactie te wachten.

- Ik heb goed nieuws en ik heb slecht nieuws voor jou. Het slechte nieuws is dat mijn vriend Herman niet van de domste is, de werken goed heeft opgevolgd en al een tijdje doorheeft dat een overbodige leiding voorzien is naar deze kamer. Het goede nieuws nu is dat je zo dadelijk het voorrecht zal genieten om je installatie meer in detail te controleren dan je zelf gedacht had. Herman gaat u zo dadelijk goed installeren aan mijn bureau. Je gaat wel geen volledige bewegingsvrijheid genieten, maar niet getreurd hoor. Van al de rest zal je wel kunnen genieten. En daarna zullen Herman en ik in jouw plaats naar de kelder gaan en het werk van arbeiders op ons nemen. Je weet wel, kranen opendraaien en zo. Maar je moet daar niet over piekeren, want ik ben blij dat ik dat eens kan doen. Als minister wil ik ook voeling houden met de burger, met alle burgers en ik vind mezelf niet te goed om eens arbeiderswerk te verrichten. Ik steek er waarschijnlijk zelfs nog iets van op en zo ben jij toch nog nuttig voor de Belgische politiek. Proficiat en dank u wel. Zo, dag Peter, misschien tot later.

Herman installeert Peter inderdaad in de werkstoel en dient hem dan een spuitje toe in de arm. Karel geeft toelichting.

- Je gaat kennis maken met een interessant product waarvan ik de naam nu niet meer weet. Als je wil zoek ik het morgen eens op voor jou. Hoe dan ook, je zult ondervinden dat je slaperig zal worden en je spieren zullen verslappen. Herman zal je dan ook kunnen losmaken zodra je spieren te slap zijn. Jij zal hier braaf blijven zitten, wees daar maar zeker van. Je zult wel nog alles kunnen horen en voelen en ruiken, kortom je zintuigen zullen volop genieten. En dan kunnen we alledrie op onze manier genieten van het resultaat van de test die je wou doen. Wens je me geen succes?

Peters spieren worden inderdaad slapper en hij voelt een dikke mist in zijn hoofd. Herman maakt hem los en beide heren verlaten de zaal. Bij de deur draait Karel zich nog eens om naar Peter.

- Zeg Peter, jij wou zo graag in de politiek. Maar is dat wel een goede keuze geweest? Met wat je nu allemaal weet, was je niet liever privé-chauffeur geworden?

NABESCHOUWING

Vreemd, toch. Hoe zit dat nu met ethiek? Wanneer is iets ethisch verantwoord?

Neem nu Linda en Peter. Zij vormen samen een goed koppel. Zij kennen zowel samen als apart succes in veel van wat ze ondernemen en zij delen het samen.

En op een dag evolueert Peter heel natuurlijk naar een nieuw project. Niets aan de hand. Het project lijkt hem zeer aantrekkelijk. Linda is er iets minder warm voor, maar zij is er ook niet rechtstreeks bij betrokken. En zij steunt haar man. Haar houding is er een van: "Doe maar, ontdek het maar."

En Peter begint eraan, vol energie en met veel zin, en hij geniet er wel van. Stilletjes aan rijpt in hem een sterke ambitie. Hij vertelt aan Linda over zijn belevenissen en vorderingen. Ik denk dat hij zich zelf niet bewust is hoe sterk die ambitie wel wordt.

Het verhaal sleurt hem mee en zijn ambitie duwt hem vooruit, tot hij geconfronteerd wordt met de prijs die Karel Bodegraeve vraagt voor zijn "onontbeerlijke" steun. En dan gaat Peter naar zee. Hij moet nadenken, ethisch denken.

Wat is ethisch denken? Wat zijn ethische vragen? Ze liggen heel dicht bij wat we gemeenzaam noemen gewetensvragen.

Is het goed dat ik dit doe?

Is het juist?

Heeft het zin, voor mij en voor anderen?

Wordt ik hier zelf gelukkiger door?

Wordt ik een beter mens?

Ethische vragen zijn een hulp om uit te zoeken wat het leven zinvol, gelukkig en menswaardig maakt. Het moet zinvol zijn voor de persoon in kwestie, voor zijn naaste omgeving en voor zijn ruimere omgeving.

De vraag die Peter zich stelt is interessant in die zin dat ze met alle drie de niveaus raakvlakken heeft. Zelf wil hij een droom proberen waarmaken en de prijs die hem gevraagd wordt is duidelijk omljnd. Het heeft zeer duidelijk gevolgen voor zijn naaste omgeving, vooral voor zijn vrouw en ook voor zijn kinderen. Vermits het allemaal rond een openbaar ambt draait, is de ruimere maatschappij eveneens betrokken.

Bij ethische vragen moet men zich buigen over de bedoelingen en over de gevolgen. Daarnaast moet men de confrontatie aangaan met de waarden, de normen, de principes.

En Peter doet dat, in de duinen. Hij buigt zich over zijn bedoelingen. Hij denkt aan de gevolgen. Hij vraagt zich of dat wel hoort. En hij denkt aan de drie dimensies, op de drie niveaus. Hij denkt uiteraard aan zichzelf, aan zijn vrouw en aan zijn rol als politicus. Hij botst daarbij op zowel do's als don'ts, op positieve en op negatieve elementen. En ik denk dat dit normaal is. Wanneer een probleem eenduidig positief of negatief is, lijkt het mij namelijk totaal overbodig om daar ethisch over na te denken.

Peter relateert zijn eigen trots om zich te laten nemen door een man. Peter relateert het begrip ontrouw tegenover zijn vrouw. Hij blijft wel haperen aan het feit dat hij hierover met Linda niet kan praten. Hij voelt intuïtief aan dat zij met deze wending niet akkoord zou gaan. Hij heeft de keuze om hiermee rekening te houden of om het haar simpelweg te verzwijgen. En ook dat relateert hij dan maar en beslist om het te verzwijgen.

Hij stelt zich ook de vraag of het goed is dat hij op een dergelijke manier politicus wordt. En ook dat relateert hij. Hij benadert de waarde van de te betalen prijs ook economisch, maar

dat valt uiteraard buiten het ethische. Of niet soms? Een economische waarde is een waarde als een ander en Peter vindt economie belangrijk. Oké, we rekenen het bij zijn ethische gedachtegang.

Hoe dan ook, Peter relativeert wel erg veel. Peter peilt hoofdzakelijk bedoelingen en gevolgen en relativeert erg gemakkelijk. Hij gaat weinig in op waarden en ook die relativeert hij sterk. Ik hoor vaak dat kunnen relativeren een deugd is, dat het helpt om tot het essentiële te komen en dat het helpt om beter vat te hebben op de gebeurtenissen. Ik denk dat men niet te hard van stapel mag lopen daarbij. Wanneer relativeren dient om essenties bloot te leggen, vind ik het inderdaad goed. Wanneer relativeren dient om juist niet tot de essentie te hoeven gaan, is het een methode om te vluchten van het ethisch verantwoorde.

Peter verwacht al snel ethisch denken met goedpraten, alsof dit een noodzakelijk kenmerk is om een succesvol politicus te worden. Peter zet ook niet de stap om, eenmaal hij voldoende elementen heeft verzameld, die elementen dan ook voldoende kritisch te bekijken. Intuïtief voelt hij aan dat hij daarbij pijnpunten gaat ontdekken, en zijn ambitie laat dat niet toe. Dit roept bij mij de bedenking op dat het niet volstaat eens ethisch na te denken. Het lijkt mij aangewezen om een klankbord te zoeken, om bij iemand te gaan die kan helpen om de pijnpunten niet uit de weg te gaan. Het laat dan toe eerlijk te zijn, eerlijk met zichzelf, eerlijk met de naaste omgeving, eerlijk met de ruimere omgeving en eerlijk tegenover waarden en principes.

Linda verneemt dezelfde feiten tijdens een gesprek met Karel, versterkt door een cassette. En zij overstijgt haar eerste ongeloof om zich af te vragen: kan dit? Na wat verwarring, na de pijn te hebben toegelaten, na bepaalde emoties te hebben gevoeld, komt ook zij tot ethisch denken. En zij botst onmiddellijk op waarden die met de voeten getreden worden. De daden van Peter stroken niet met eerlijkheid, openheid, samen delen binnen een relatie. En zij komt zeer snel tot een wijs besluit: zij wil hierover praten met Peter.

Het gesprek verloopt moeizaam. Zij gooit werkelijk het onderwerp voor Peters voeten ... en die zwijgt. Zij zegt hem haar belangrijkste gedachten hieromtrent en zij toont ook de pijn en de gevoelens ... en Peter blijft stil. Praten doe je met minstens twee.

U kent de rest van het verhaal, en ik vind het persoonlijk wel jammer dat Linda niet meer heeft aangedrongen bij Peter. Maar ja, Linda heeft ook haar eigen achtergronden en zo is het nu eenmaal. Het leven verloopt niet altijd zoals in de boekskes ...